Dakle, iznos od 50.000,00 KM predstavlja procijenjenu vrijednost okvirnog sporazuma, a ne stvarno realizovane radove. Time je kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti prikazana vrijednost koja ne odgovara stvarnom izvršenju, pri čemu je stvarna realizovana vrijednost višestruko niža od minimalnog praga od 30.000,00 KM propisanog TD.

Takvo postupanje predstavlja lažno predstavljanje informacija relevantnih za dokazivanje sposobnosti u smislu člana 68. stav (1) ZJN. Posebno je problematično što potvrdu izdaje upravo isti Ugovorni organ koji je na Portalu javnih nabavki objavio drugačije podatke o realizaciji tog istog okvirnog sporazuma, čime postoji direktna kontradikcija između službenih podataka istog organa.

Svaki od navedenih nedostataka pojedinačno predstavlja dovoljan razlog za odbacivanje ponude odabranog ponuđača, a posmatrani zajedno nesporno potvrđuju da odabrani ponuđač nije dokazao ispunjenost tehničke i profesionalne sposobnosti u skladu sa zahtjevima Tenderske dokumentacije i Zakona o javnim nabavkama.

Ugovorni orgán u svom Izjašnjenju navodi:

.2.1. Na žalbeni navod da ponuđač nije dostavio popis izvršenih ugovora. Ugovorni organ ističe da je uvidom u ponudu izabranog ponuđača uredno je dostavljena potvrda o uredno izvršenom ugovoru, koja je izdata od strane ugovornog organa, a koje sadrži sljedeće elemente: naziv i sjedište ugovornog organa, predmet i broj ugovora, vrijednost investicije, vrijeme i mjesto izvršenja ugovora, navode o uredno izvršenom ugovoru. Iako izabrani ponuđač nije dostavio poseban dokument naslovljen kao ,Popis izvršenih ugovora", dostavljena potvrda 0 uredno izvršenom ugovoru u potpunosti sadrže sve elemente koje bi takva popis sadržavao. U tom smislu, ugovorni organ smatra da je suštinski ispunjen zahtjev tenderske dokumentacije, dok eventualni nedostatak formalnog dokumenta ne predstavlja bitan nedostatak koji utiče na sposobnost ponuđača.

2.2.Na žalbeni navod koji se odnosi daje ponuđač dostavio potvrdu o uredno izvršenom okvirnom sporazumu, a ne u uredno izvršenom ugovoru ističemo daje izabrani ponuđač dostavio potvrdu o dobro izvršenju, koja je identična predmetu konkretrie javne nabavke. Iz sadržaja potvrde nedvosmisleno proizlazi da su predmetne usluge stvarno realizirane, uz navođenje relevantnih podataka (naziv i sjedište, predmet i broj ugovora, vrijednost investicije, vrijeme i mjesto izvršenja ugovora, navode o uredno izvršenim ugovorima). Činjenica da je realizacija izvršena u okviru okvirnog sporazuma ne dovodi u pitanje valjanost dostavljenog dokaza, imajući u vidu da okvirni sporazum predstavlja pravni uvjet pod kojim se mogu dodijeliti ugovori tijekom određenog vremenskog perioda. Za ocjenu ispunjenosti uvjeta tehničke i profesionalne sposobnosti odlučujuće je postojanje dokaza o stvarno izvršenim uslugama. U tom smislu, ugovorni organ je izvršio ocjenu dostavljenog dokaza prema njegovom sadržaju, pri čemu je utvrđeno da isti u potpunosti potvrđuje relevantnu sposobnost ponuđača u izvršenju usluga koje su predmet nabavke.

2.3.Na žalbeni navod da dostavljena potvrda ne odgovara stvarnoj količini vrijednosti izvršenih radova ugovorni organ ističe da žalitelj pogrešno izjednačava podatke objavljene na Portalu

javnih nabavki sa stvarnom i ukupnom realizacijom. Naime, iznos 11.395,00 KM na koji se žalitelj poziva predstavlja vrijednost dijela realizacije, a ne nužno ukupnu realizaciju okvirnog sporazuma u njegovom trajanju. Ugovorni organ naglašava da okvirni sporazum predstavlja specifičan ugovorni institut u kojem se mogu dodijeliti ugovori tokom određenog vremenskog perioda, u skladu sa predviđenom cijenom, i gdje je to moguće predviđenim količinama. U vezi sa potvrdom izdatom od strane ugovornog organa, ističemo da ista potvrđuje postojanje ugovornog odnosa i maksimalni obim ugovorenih usluga, te je izdata u svrhu dokazivanja iskustva ponuđača sa predmetnom nabavom. Ugovorni organ dodatno ističe da je tenderskom dokumentacijom kao uvjet tehničke i profesionalne sposobnosti zahtijevan jedan realiziran ugovor, koji je u vezi s predmetnom nabavkom, u posljednje tri godine čija je vrijednost 30.000,00 KM. U konkretnom slučaju, dostavljena potvrda se odnosi na okvirni sporazum čija je ugovorena vrijednost 50.000,00 KM, što nesporno prelazi propisani minimalni prag iz tenderske dokumentacije. Činjenica daje u trenutku izvještavanja na Portalu javnih nabavki evidentiran iznos realizacije od 11.395,00 KM ne utiče na ispunjenost uvjeta iz tenderske dokumentacije, budući da realizacija okvirnog sporazuma zavisi od stvarnih potreba ugovornog organa. U tom smislu, dostavljena potvrda predstavlja vjerodostojan dokaz da je ponuđač realizirao poslove iz predmetnog okvira u vrijednosti koja zadovoljava zahtjev iz tenderske dokumentacije, te ne postoji osnov za drugačije tumačenje niti za primjenu odredbi koje se odnose na netočne."

Navodi Ugovornog organa su u cijelosti neosnovani i predstavljaju pokušaj naknadnog redefinisanja jasno propisanih uslova iz Tenderske dokumentacije.

2.1.Citirana odredba Tenderske dokumentacije uspostavlja kumulativnu i imperativnu obavezu dostavljanja dva zasebna i funkcionalno različita dokumenta: Popisa izvršenih ugovora i potvrda o uredno izvršenim ugovorima. Radi se o dvije različite dokazne kategorije, pri čemu Popis izvršenih ugovora predstavlja sistematizovani pregled referenci, dok potvrde predstavljaju dokaz o urednoj realizaciji pojedinačnih ugovora. Ova razlika nije formalna, već suštinska, jer upravo Popis omogućava ugovornom organu kontrolu obima i strukture prethodnog iskustva ponuđača.

Uvidom u ponudu odabranog ponuđača nesporno je utvrđeno da isti nije dostavio Popis izvršenih ugovora kao poseban i samostalan dokument, već isključivo potvrdu o uredno izvršenim radovima. Time nije ispunjen jasno i nedvosmisleno propisan kvalifikacioni uslov iz Tenderske dokumentacije.

Navod Ugovornog organa da dostavljena potvrda „suštinski sadrži elemente popisa" pravno je neprihvatljiv i predstavlja nedopušteno naknadno tumačenje i proširivanje uslova iz Tenderske dokumentacije. Tenderska dokumentacija ne ostavlja prostor za supstituciju jednog obaveznog dokumenta drugim, niti predviđa mogućnost da ugovorni organ naknadno ocjenjuje „funkcionalnu ekvivalentnost" nedostavljenih dokumenata.

Suprotno navodima Ugovornog organa, u postupku javne nabavke ne može se prihvatiti koncept „suštinskog ispunjenja" kada je jasno propisano dostavljanje konkretnog dokumenta. Takvo postupanje bi predstavljalo povredu načela transparentnosti i jednakog tretmana ponuđača, jer bi

se pojedinim ponuđačima omogućilo odstupanje od obaveznih uslova nakon isteka roka za dostavu ponuda.

Sud Bosne i Hercegovine i Ured za razmatranje žalbi u više odluka zauzeli su jedinstven stav da potpuno ili djelimično nedostavljanje traženog dokumenta predstavlja materijalni nedostatak ponude koji se ne može otkloniti niti tumačiti kao formalna nepravilnost, već vodi obaveznom odbacivanju ponude u smislu člana 68. stav (i) ZJN.

Stoga je Ugovorni organ bio dužan utvrditi da ponuda ne ispunjava minimalne kvalifikacione uslove i istu odbaciti kao neprihvatljivu.2.2. Tenderska dokumentacija jasno i nedvosmisleno zahtijeva dostavljanje *„potvrda o uredno izvršenim ugovorima*

2.2.Tenderska dokumentacija jasno i nedvosmisleno zahtijeva dostavljanje potvrda o uredno izvršenim ugovorima, čime je Ugovorni organ eksplicitno ograničio predmet dokazivanja na ugovore, a ne na druge pravne institute.

Odabrani ponuđač je dostavio potvrdu koja se odnosi na okvirni sporazum, što predstavlja pravno bitno različit institut u odnosu na ugovor. Okvirni sporazum po svojoj pravnoj prirodi ne predstavlja pojedinačni ugovor o javnoj nabavci, već okvirni pravni mehanizam koji određuje uslove za buduće

zaključivanje ugovora, pri čemu sama njegova egzistencija ne znači da su konkretne usluge ili radovi stvarno realizovani u traženom obimu.

Upravo zbog toga, okvirni sporazum ne može biti dokaz izvršenja ugovora, jer ne sadrži nužno elemente stvarne realizacije u smislu količine, vrijednosti i izvršenja konkretne obaveze, već predstavlja potencijalni okvir za buduću realizaciju koja može, ali i ne mora nastupiti.

Pokušaj Ugovornog organa da izjednači okvirni sporazum i ugovor predstavlja pravno neutemeljeno proširenje uslova iz Tenderske dokumentacije i suprotno je osnovnim principima javnih nabavki, posebno principu jednakog tretmana i transparentnosti.

Posebno je važno naglasiti da Tenderska dokumentacija nije koristila termin „okvirni sporazum", iako je isti institut zakonski poznat i redovno se koristi u praksi javnih nabavki. Time je jasno izražena volja Ugovornog organa da kao referentno iskustvo priznaje isključivo ugovore, a ne okvirne sporazume.

Činjenica da je određena realizacija eventualno nastupila u okviru okvirnog sporazuma ne može nadomjestiti nepostojanje dokaza o izvršenju konkretnog ugovora, kako je to izričito propisano Tenderskom dokumentacijom.

Slijedom navedenog, odabrani ponuđač nije dostavio relevantan dokaz tražen Tenderskom dokumentacijom, već dokaz koji se odnosi na drugi pravni institut, zbog čega nije ispunjen uslov tehničke i profesionalne sposobnosti.

2.3.Tenderskom dokumentacijom je jasno propisano da ponuđač mora dokazati realizaciju najmanje jednog ugovora u vrijednosti od 30.000,00 KM, čime je definisan minimalni prag tehničke i profesionalne sposobnosti koji mora biti objektivno i provjerljivo ispunjen.

U dostavljenoj potvrdi navedeno je da vrijednost iznosi 50.000,00 KM, dok zvanični podaci sa Portala javnih nabavki, kao jedinstvenog i službenog izvora informacija o postupcima javnih nabavki, nedvosmisleno ukazuju daje stvarna realizacija okvirnog sporazuma 11.395,00 KM.
Ova nesaglasnost nije tehnička greška niti formalna razlika, već suštinska kontradikcija između dva zvanična dokumenta koja potiču od istog ugovornog organa. U takvoj situaciji, ugovorni organ je bio dužan da otkloni protivrječnost na način da pruži jasne, provjerljive i dokumentovane dokaze o stvarnoj vrijednosti realizacije, a ne da istu kontradikciju opravdava paušalnim tvrdnjama.
Tvrdnja da se radi o „dijelu realizacije" ostaje potpuno neargumentovana, jer nije potkrijepljena nijednim pojedinačnim ugovorom, fakturom, situacijom ili dokazom o dodatnoj realizaciji koji bi opravdao razliku između 11.395,00 KM i 50.000,00 KM. U nedostatku takvih dokaza, jedino relevantno stanje je ono koje proizlazi iz javno objavljenih podataka.
Posebno je značajno da sam Ugovorni organ u svom izjašnjenju eksplicitno navodi da „realizacija okvirnog sporazuma zavisi od stvarnih potreba ugovornog organa". Ova formulacija ima ključnu pravnu posljedicu, ona potvrđuje da okvirni sporazum ne podrazumijeva obaveznu, već samo potencijalnu i promjenjivu realizaciju, koja može biti djelimična, smanjena ili uopšte ne mora dostići planirani ili maksimalni iznos.
Drugim riječima, Ugovorni organ sam priznaje da iznos od 50.000,00 KM ne predstavlja stvarno izvršenu vrijednost, niti garantovanu realizaciju, već isključivo okvirnu (maksimalnu ili planiranu) vrijednost ugovornog odnosa. Time se direktno potvrđuje da se ne može govoriti o realizovanom ugovoru u tom iznosu, već isključivo o potencijalnom obimu nabavke koji zavisi od potreba koje se faktički mogu, ali i ne moraju realizovati. Upravo zbog toga, podatak sa Portala javnih nabavki o realizaciji od 11.395,00 KM predstavlja jedini objektivno potvrđen i egzistirajući podatak o stvarnoj realizaciji, dok se iznos od 50.000,00 KM odnosi na okvirni obim, a ne na izvršenu vrijednost.
Ugovorni organ, dakle, u isto vrijeme tvrdi dvije međusobno suprotne stvari s jedne strane da je relevantan iznos od 50.000,00 KM kao dokaz ispunjenosti uslova, a s druge strane priznaje da realizacija zavisi od potreba i da se ne mora ostvariti u tom iznosu, čime implicitno potvrđuje da isti ne predstavlja stvarno izvršenu vrijednost.. Takvo pravno i činjenično kontradiktorno obrazloženje ne može biti osnov za ocjenu ispunjenosti kvalifikacionog uslova, jer se tehnička i profesionalna sposobnost može dokazivati isključivo stvarno izvršenim, a ne potencijalno ugovorenim vrijednostima.
Slijedom navedenog, ostaje neosporna činjenica da stvarna realizacija iznosi 11.395,00 KM, što je ispod minimalnog praga propisanog Tenderskom dokumentacijom, te se ponuda odabranog ponuđača ne može smatrati prihvatljivom u smislu člana 68. stav (1) ZJN.

3. Ugovorni organ cijeni neosnovanim žalbeni navod koji se odnosi na nepopunjavanje polja za rok izvršenja usluge od strane odabranog ponuđača.

Odabrani ponuđač nije popunio obavezno polje u Obrascu za ponudu koje se odnosi na rok izvršenja usluge, iako je to izričito traženi i obavezni element Tenderske dokumentacije. Time je dostavljen nepotpun obrazac koji ne sadrži jedan od ključnih podataka ponude.
Prilog 2 Tenderske dokumentacije, u svojoj tački 5, predviđa sljedeće obavezno polje:
„JR.ok za izvršenje usluge je dana od dana obostranog potpisa ugovora."
Rok izvršenja nije unaprijed fiksno određen, nego ga ponuđač sam mora navesti u okviru dozvoljenog raspona do jedne godine, što znači da njegovo upisivanje predstavlja obavezan i mjerljiv dio ponude. Prazno polje ne može se smatrati podrazumijevanim niti se može naknadno izvoditi iz drugih dokumenata, jer Tenderska dokumentacija ne predviđa takvu mogućnost.

S obzirom da je ponuđač u izjavi prihvatio sve uslove bez rezervi, ostavljanje ovog polja praznim predstavlja odstupanje od tog prihvatanja, jer rok izvršenja direktno utiče na ugovorne obaveze i primjenu ugovornih kazni za kašnjenje. Time ponuda ne sadrži sve obavezne elemente, pa Ugovorni organ ne može utvrditi ključni uslov izvršenja, što dovodi do pravne neizvjesnosti i neusklađenosti sa Tenderskom dokumentacijom.
Prihvatanje takve ponude bilo bi suprotno članu 57. i članu 68. Zakona o javnim nabavkama, jer ponuđač nije dostavio kompletno popunjen obavezni obrazac, te je Ugovorni organ bio dužan takvu ponudu ocijeniti neprihvatljivom.
Ugovorni organ u svom Izjašnjenju navodi:
„Na treći žalbeni navod da ponuđač nije popunio u Obrascu za ponudu polje rok za izvršenje usluge Ugovorni organ ističe da predmetni nedostatak ne utječe na sadržaj niti na usporedivost ponude iz razloga što je tenderskom dokumentacijom u točki 5. Podaci o postupku javne nabave podtočka 5.5. navodi ‚Razdoblje na koje se zaključuje ugovor: godinu dana od dana zaključivanja ugovora. U točki 11. Rok isporuke usluga podtočka 11.1. propisano da je ‚pdabrani ponuditelj dužan isporučiti i ugraditi predmetne usluge najkasnije u roku od jedne godine od dana obostranog potpisa ugovora. Nadalje, tenderskom dokumentacijom člankom 2. Okvirnog sporazuma izričito je propisano da se zaključuje okvirni sporazum u trajanju od jedne godine od dana obostranog potpisa ugovora. Iz navedenog proizlazi da rok izvršenja usluge u konkretnom slučaju nije bio predmet konkurencije, već je unaprijed definiran za sve ponuđače. Sukladno tome, izostavljeni unos ne dovodi ponuđača u povoljniji položaj u odnosu na druge. Ugovorni organ posebno ističe da u konkretnom slučaju nije vršio nikakvu dopunu, izmjenu niti pojašnjenje ponude izabranog ponuditelja, već je ocjenu izvršio na osnovu postojećeg sadržaja ponude u vezi sa jasno definiranim odredbama tenderske dokumentacije. Slijedom svega navedenog, ugovorni organ smatra da su žalbeni navodi neosnovani."
Izjašnjenje Ugovornog organa u ovom dijelu počiva na pogrešnom pravnom pristupu koji miješa unaprijed definisanu maksimalnu granicu roka izvršenja sa obavezom ponuđača da u obrascu ponude iskaže konkretan, individualno preuzet rok, što su dvije potpuno različite pravne i činjenične situacije. Time Ugovorni organ pokušava opravdati nepopunjeno obavezno polje

pozivanjem na odredbe koje se odnose na okvirni ugovor i maksimalni rok, iako te odredbe ne zamjenjuju niti ukidaju obavezu iz Priloga 2 da se rok eksplicitno upiše kao sastavni dio ponude. Prije svega, Ugovorni organ i sam priznaje da predmetno polje nije popunjeno. Time je nesporno utvrđeno da ponuda ne sadrži obavezni element Obrasca za ponudu. Međutim, umjesto da primijeni odredbe tenderske dokumentacije koje jasno propisuju obaveznost tog elementa, Ugovorni organ ga retroaktivno proglašava nebitnim pozivajući se na to da je rok „unaprijed definiran". Takvo tumačenje je pravno pogrešno, jer činjenica da je određen maksimalni rok izvršenja (godinu dana) ne znači da ponuđač nema obavezu da ponudi konkretan rok u okviru tog limita. Upravo suprotno, struktura Priloga 2 jasno pokazuje da je rok izvršenja ostavljen kao aktivno polje koje se popunjava i na osnovu kojeg se formira sadržaj ponude. Da je rok bio fiksno određen i nepromjenjiv, to polje ne bi ni postojalo kao element koji se popunjava.

Dalje, tvrdnja Ugovornog organa da rok „nije bio predmet konkurencije" ne može biti odlučujuća niti relevantna za ocjenu zakonitosti ponude. Činjenica da svi ponuđači moraju ostati unutar maksimalnog roka od jedne godine ne znači da rok nije konkurentan element. Naprotiv, upravo unutar tog okvira ponuđači mogu ponuditi kraći rok, što predstavlja konkurentsku prednost i može uticati na ekonomski najpovoljniju ponudu. Zato je upis konkretnog roka obavezan, jer on predstavlja dio sadržaja ponude koji može imati uticaj na ocjenu i izvršenje ugovora, posebno u situacijama gdje se rokovi vezuju za dinamiku realizacije, ugovorne kazne i operativne planove.

Posebno je pravno neodrživ stav Ugovornog organa da izostavljanje unosa „ne dovodi ponuđača u povoljniji položaj". Ova tvrdnja zanemaruje suštinu povrede jednakog tretmana. Povreda ne nastaje samo kada neko ima prednost, nego i kada se odstupi od jednakih pravila popunjavanja ponuda. Svi ostali ponuđači su imali obavezu da popune to polje i time učine svoj rok izvršenja dijelom ocjene ponude. Odabrani ponuđač, ostavljajući polje praznim, faktički nije preuzeo eksplicitnu obavezu u tom dijelu obrasca, što znači da njegova ponuda nije sadržajno uporediva sa ostalima na identičan način. To samo po sebi predstavlja narušavanje jednakosti u postupku, jer se ponude više ne porede na istoljetnoj osnovi.

Posebno je pogrešno pozivanje Ugovornog organa na odredbe o trajanju okvirnog sporazuma i maksimalnom roku izvršenja. Te odredbe definišu granicu u kojoj se ponuda mora kretati, ali ne zamjenjuju obavezu ponuđača da unutar te granice formuliše i iskaže svoju obavezu. Rok iz tenderske dokumentacije nije „automatski upisan" u ponudu, nego predstavlja limit, dok je konkretan rok element ponude koji se mora individualizovati. Ignorisanje te razlike dovodi do toga da se formalno nepopunjeno polje pogrešno tretira kao da je sadržajno ispunjeno kroz opšte odredbe TD, što pravno nije prihvatljivo.

Takođe je neosnovana tvrdnja da Ugovorni organ „nije vršio dopunu niti izmjenu ponude". Problem upravo i jeste u tome što je Ugovorni organ implicitno dopunio ponudu tumačenjem da se prazno polje može zamijeniti opštim odredbama TD. Time je faktički izvršeno supstituisanje sadržaja ponude normom iz tenderske dokumentacije, što predstavlja nedopušteno tumačenje u korist ponuđača, a ne ocjenu stvarnog sadržaja ponude. Zakon i tenderska dokumentacija ne

poznaju institut „podrazumijevanog popunjavanja obaveznih polja“ u situaciji kada je jasno propisano da se obrazac mora popuniti.

Ključno je i to da Ugovorni organ potpuno zanemaruje pravnu posljedicu nepopunjenog obaveznog elementa. Prema članu 68. stav (i) ZJN, ponuda koja je nepotpuna mora biti odbačena. Nepopunjeno obavezno polje nije tehnička nepravilnost, nego nedostatak sadržaja ponude. Ugovorni organ ne može arbitrarnim tumačenjem pretvarati obavezni element u neobavezan samo zato što smatra da „nema uticaja na rezultat“. Takav pristup direktno derogira imperativne norme Zakona o javnim nabavkama i pretvara postupak u diskrecioni, a ne zakonom vezani proces.

Na kraju, pozivanje na „nepostojanje uticaja na usporedivost“ ne može otkloniti nezakonitost, jer se zakonitost ponude ne ocjenjuje isključivo kroz rangiranje, nego kroz usklađenost sa tenderskom dokumentacijom. Činjenica daje element izričito predviđen kao obavezan, daje ostavljen kao prazno polje, i da nije popunjen ni na koji način, dovoljna je sama po sebi da ponuda bude ocijenjena kao neprihvatljiva. Suprotno tumačenje Ugovornog organa dovodi do toga da se obavezni elementi ponude pretvaraju u fakultativne, što je suprotno osnovnim principima jednakog tretmana, transparentnosti i pravne sigurnosti iz člana 3. ZJN.

Zbog svega navedenog, izjašnjenje Ugovornog organa ne otklanja žalbeni navod, nego ga potvrđuje, jer nesporno priznaje da polje nije popunjeno, ali ga pogrešno pravno kvalifikuje, ignorišući obavezujući karakter tenderske dokumentacije i činjenicu da se radi o obaveznom elementu ponude čije nepopunjavanje proizvodi obaveznu posljedicu odbacivanja ponude.

4. Ugovorni organ cijeni neosnovanim žalbeni navod koji se odnosi na Sadržaj ponude jer isti nije dostavljen na memorandumu ponuđača kako je zahtjevano tenderskom dokumentacijom.

Tenderskom dokumentacijom u Prilogu 1 (Obrazac sadržaja ponude), propisano je sljedeće:

Obrazac sadržaja ponude Prilog 1 (Memorandum ponuđača)

Sadržaj ponude

Naša ponuda sadrži dokumenta označena od 1 do, i to:

1.

2.

3-

4-

6.

7-

8.

9-

10.

Za Ponuđača:

(ime i prezime, potpis ovlaštene osobe) M.P.

Ugovorni organ je tenderskom dokumentacijom, kroz **Prilog i - Obrazac sadržaja ponude,** izričito propisao da ponuda mora sadržavati dokument označen kao **„Memorandum ponuđača“,** kao sastavni dio sadržaja ponude. Uvidom u dostavljenu ponudu izabranog ponuđača, nesporno je

utvrđeno da isti u svom sadržaju ponude **nije naveo niti dostavio memorandum ponuđača,** iako je to bio izričit zahtjev Tenderske dokumentacije. Imajući u vidu da je sadržaj ponude definisan kao obavezni formalni element ponude, te da ponuđač nije postupio u skladu sa jasno propisanim zahtjevima Ugovornog organa, ovakav propust predstavlja **neusklađenost ponude sa Tenderskom dokumentacijom.**

Ugovorni organ u svom izjašnjenju navodi:

„Na žalbeni navod da Sadržaj ponude nije sačinjen u skladu sa izričitim zahtjevom Ugovornog organa - da bude sačinjen na memorandum ponuđača. Ugovorni organ ističe da je u postupku pregleda i ocjene ponuda utvrđeno da predmetna ponuda u potpunosti omogućava identifikaciju ponuđača kao i ocjenu njene prihvatljivosti i usklađenosti sa zahtjevima ugovornog organa. Navod koji se odnosi na eventualni nedostatak u pogledu forme (memoranduma) ne predstavlja bitan nedostatak ponude, s obzirom da isti ne utiče na ispunjenost kvalifikacijskih uvjeta, tehničke specifikacije niti na ponuđenu cijenu. Odbacivanje ponude po ovom osnovu bilo bi protivno principu ekonomičnosti i efikasnosti postupka javne nabave. Imajući u vidu sve navedeno ugovorni organ smatra žalbeni navod neosnovan

U odnosu na navod Ugovornog organa da nepostojanje memoranduma u Sadržaju ponude predstavlja isključivo formalni nedostatak koji ne utiče na identifikaciju ponuđača, niti na ocjenu prihvatljivosti ponude, Žalitelj ističe da je takvo tumačenje suprotno izričitim i obavezujućim zahtjevima Tenderske dokumentacije, kao i osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama BiH.

Prije svega, Tenderska dokumentacija je kroz Prilog i - Obrazac sadržaja ponude izričito i nedvosmisleno propisala da se sadržaj ponude dostavlja na memorandumu ponuđača. Ovaj zahtjev nije ostavljen kao fakultativan niti deklarativan, već je jasno ugrađen u obavezni obrazac koji čini sastavni dio ponude. Time je Ugovorni organ sam definisao da memorandum nije samo element forme, već sastavni dio propisane strukture ponude. Upravo iz tog razloga, nepostupanje po ovom zahtjevni ne može se tretirati kao „formalni nedostatak" bez pravnih posljedica, jer bi takvo tumačenje dovelo do derogiranja obaveznosti Tenderske dokumentacije. Ako je Ugovorni organ propisao određeni oblik i strukturu ponude, tada je dužan da se tog oblika i pridržava u fazi ocjene ponuda, u skladu sa članom 65. Zakona o javnim nabavkama, kao i načelom jednakog tretmana iz člana 3. istog Zakona.

Tvrdnja Ugovornog organa da se ponuđač može identifikovati i bez memoranduma nije pravno relevantna, jer pitanje identifikacije ponuđača nije jedini cilj propisanog obrasca. Memorandum ima širi pravni značaj - on predstavlja dio standardizovane forme ponude koju je Ugovorni organ propisao radi obezbjeđenja jednakog tretmana svih ponuđača, uporedivosti ponuda i kontrole njihove formalne urednosti. Odbacivanje obaveznosti tog elementa nakon isteka roka za dostavljanje ponuda predstavlja nedozvoljenu naknadnu korekciju Tenderske dokumentacije.

Posebno je pogrešan stav Ugovornog organa da bi odbacivanje ponude zbog nepostojanja memoranduma bilo protivno principu ekonomičnosti i efikasnosti postupka. Suprotno tome,

princip ekonomičnosti ne može imati prednost nad zakonitošću postupka. Ekonomičnost se može primjenjivati samo u okviru zakonito sačinjenih i prihvatljivih ponuda, a ne kao sredstvo za opravdavanje prihvatanja ponude koja nije sačinjena u skladu sa izričitim zahtjevima Tenderske dokumentacije. U suprotnom bi se dovelo do pravne nesigurnosti i proizvoljnosti u postupanju Ugovornog organa.

Nadalje, činjenica da navodni nedostatak ne utiče na cijenu ili tehničku specifikaciju nije odlučujuća za ocjenu prihvatljivosti ponude. Zakon o javnim nabavkama ne pravi razliku između „bitnih" i „nebitnih" elemenata Tenderske dokumentacije kada je u pitanju obaveza pridržavanja njenih zahtjeva. Član 57. stav (1) ZJN propisuje jasnu i bezuslovnu obavezu ponuđača da se pridržava svih zahtjeva iz Tenderske dokumentacije, dok član 68. stav (1) ZJN obavezuje Ugovorni organ da odbaci ponudu koja nije sačinjena u skladu s tim zahtjevima.

U konkretnom slučaju, Prilog 1 nije ispoštovan u formi koju je sam Ugovorni organ propisao, što znači da ponuda nije sačinjena u skladu sa Tenderskom dokumentacijom u formalnom i materijalnom smislu. Takav propust ne može se naknadno relativizirati pozivanjem na „mogućnost identifikacije ponuđača", jer bi to značilo selektivnu primjenu pravila i narušavanje jednakog tretmana ostalih ponuđača koji su postupili u potpunosti u skladu sa zahtjevima.

Dodatno, prihvatanjem ovakve ponude Ugovorni organ postupa suprotno i načelu transparentnosti, jer mijenja standarde nakon isteka roka za dostavljanje ponuda, čime se narušava pravna sigurnost i predvidivost postupka javne nabavke.

Slijedom navedenog, ostaje nesporno da ponuda odabranog ponuđača nije sačinjena u skladu sa izričitim zahtjevom Tenderske dokumentacije u pogledu forme sadržaja ponude, te da se ne radi o formalnom propustu bez pravnih posljedica, već o odstupanju od obavezne strukture ponude propisane od strane Ugovornog organa. Stoga je Ugovorni organ bio dužan primijeniti član 68. stav (1) ZJN i takvu ponudu ocijeniti kao neprihvatljivu.

5. Ugovorni organ cijeni neosnovanim žalbeni navod koji se odnosi na nedostavljanje žiro računa kako je zahtjevano u tenderskoj dokumentaciji.

Tenderska dokumentacija, u tački 33. (Način i uvjeti plaćanja izabranom ponuditelju), propisuje sljedeće:

„Plaćanje izabranom ponuditelju, odnosno podugovaratelju (ako je predviđeno izravno plaćanje podugovaratelju) će se izvršiti u roku od 30 dana po izvršenom konačnom obračunu i primopredaji izvedenih radova, na žiro račun ponuditelju, odnosno podugovaratelju, koji je dostavljen u ponudi, odnosno u ugovoru o podugovaranju."

Citirana odredba nedvosmisleno utvrđuje da se žiro račun ponuđača dostavlja u ponudi, ne naknadno, ne u fazi izvršenja ugovora, već kao podatak koji mora biti sadržan u samoj ponudi. Radi se o zahtjevna koji nije procesna formalnost, već funkcionalni preduslov izvršenja ugovora. Uvidom u cjelokupnu ponudu odabranog ponuđača Obrt „Omega Lift" Čitluk, koja broji 38 stranica, nesporno se utvrđuje da žiro račun ponuđača nije naveden ni na jednoj stranici ponude — ni u Obrascu sadržaja ponude (stranica 1/38), ni u Prijavi za sudjelovanje i Izjavi ponuditelja

(stranica 2- 3/38), ni u finansijskoj ponudi i predmjeru radova (stranice 4-15/38), ni u bilo kojem od priloženih obrazaca ili pratećih dokumenata (stranice 16-38/38). Ponuđač nije dostavio memorandum ponuđača, koji bi u poslovnoj praksi bio uobičajeni nosilac podataka o žiro računu — ali čak i da jest, taj podatak mora biti eksplicitno naveden u sadržaju ponude kako bi se smatralo da je ..dostavljen u ponudi" u smislu tačke 33. TD. Odsustvo žiro računa nije nadoknadivo ni iz jednog drugog dijela ponude, jer se taj podatak nigdje ne nalazi.

Pošto je Tenderska dokumentacija jasno vezala isplatu za žiro račun koji mora biti „dostavljen u ponudi", njegovo izostavljanje znači da ponuda ne sadrži obavezan podatak koji je neophodan za izvršenje ugovora.

Taj nedostatak se ne može naknadno ispravljati, jer bi to predstavljalo nedopuštenu dopunu ponude nakon isteka roka, što je zabranjeno Tenderskom dokumentacijom i narušava jednak tretman svih ponuđača. Zbog toga je evidentno da ponuda nije sačinjena u skladu sa zahtjevima iz Tenderske dokumentacije, te da je Ugovorni organ bio dužan istu odbaciti kao nepotpunu, u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Ugovorni organ u svom Izjašnjenju navodi:

„Na žalbeni navod da ponuđač nije dostavio žiro račun u ponudi, Ugovorni organ ističe da broj žiro računa predstavlja tehnički podatak koji se odnosi na način izvršenja plaćanja u fazi realizacije ugovora, a ne element koji utiče na prihvatljivost ponude, njenu usporedivost, rangiranje ili ispunjenost kvalifikacija, tehničkih uvjeta propisanih tenderskom dokumentacijom. U postupku pregleda i ocjene ponuda, provedenom u skladu sa članom 68. Zakona o javnim nabavama Bosne i Hercegovine, utvrđeno je da izabrani ponuđač ispunjava sve bitne i isključive uvjete propisane tenderskom dokumentacijom, te da predmetni formalni propust ne utječe na ishod postupka niti na pravilnost izvršene evaluacije. Također, ugovorni organ naglašava da se u skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavama BiH, postupak mora voditi u skladu sa općim principima. (...)".

Ugovorni organ pokušava da umanji značaj ovog nedostatka tako što ga kvalifikuje kao „tehnički podatak" koji se odnosi na fazu realizacije ugovora, međutim takav stav nije u skladu ni sa sadržajem Tenderske dokumentacije, ni sa osnovnim pravilima javnih nabavki, niti sa praksom i logikom sistema javne nabavke. Prije svega, odredba tačke 33. Tenderske dokumentacije nije formulisana kao opšti podatak o plaćanju, nego kao izričit uslov koji glasi da će se plaćanje izvršiti „na žiro račun ponuđača koji je dostavljen u ponudi". Dakle, Ugovorni organ je sam normativno vezao postojanje i validnost podatka o žiro računu za sadržaj ponude, a ne za fazu realizacije ugovora. Time je ovaj podatak postao obavezni dio ponude, a ne administrativna informacija koja se može naknadno pribaviti. Kada Tenderska dokumentacija izričito propisuje da se određeni podatak mora dostaviti u ponudi, tada taj podatak postaje uslov prihvatljivosti ponude u smislu člana 57. stav (1) Zakona 0 javnim nabavkama, jer ponuđač mora u potpunosti postupati u skladu sa zahtjevima tenderske dokumentacije. Ne postoji pravni osnov da se naknadno tumači da taj

zahtjev „nije bitan" ili da se može posmatrati kao tehnički detalj, jer bi to predstavljalo nedopuštenu izmjenu uslova nakon otvaranja ponuda.

Posebno je pogrešan stav Ugovornog organa da broj žiro računa ne utiče na prihvatljivost ponude. Upravo suprotno, njegov značaj proizlazi iz činjenice da je direktno povezan sa izvršenjem ugovora i plaćanjem, što predstavlja ključni element ugovornog odnosa. Bez jasno dostavljenog žiro računa u ponudi, Ugovorni organ nema siguran i potvrđen podatak o tome na koji račun će se vršiti plaćanje, što stvara pravnu i operativnu nesigurnost u samom osnovu ugovornog odnosa.

Nadalje, argument Ugovornog organa da se radi o „formalnom propustu" ne može se prihvatiti, jer se ne radi o formi bez pravnog značaja, nego 0 izričito traženom podatku koji je vezan za izvršenje ugovora i koji mora biti dostavljen u tačno propisanoj fazi - u ponudi. U praksi javnih nabavki, formalni nedostaci su oni koji ne utiču na sadržaj ponude i koji se mogu nedvosmisleno utvrditi iz već dostavljenih podataka. Ovdje to nije slučaj, jer žiro račun uopšte nije dostavljen u ponudi, niti se može izvesti iz drugih dijelova dokumentacije.

Posebno je važno naglasiti da bi prihvatanje naknadnog tumačenja ili eventualnog „prećutnog" prihvatanja ovog podatka predstavljalo suštinsku izmjenu ponude nakon isteka roka za dostavljanje ponuda, što je izričito zabranjeno pravilima postupka i načelom jednakog tretmana. Time bi se narušila ravnopravnost ponuđača, jer su svi ostali bili dužni dostaviti potpune i formalno uredne ponude u skladu sa TD. Takođe, pozivanje Ugovornog organa na član 3. Zakona o javnim nabavkama ne može opravdati odstupanje od jasnih i obavezujućih uslova tenderske dokumentacije. Načela javnih nabavki, uključujući ekonomičnost i efikasnost, ne mogu imati prioritet nad principom
zakonitosti i obavezom dosljedne primjene vlastitih uslova. Upravo suprotno, ekonomičnost se ostvaruje kroz strogo poštivanje pravila koja su jednako primijenjena na sve ponuđače.

Dakle, Ugovorni organ je pogrešno kvalifikovao nedostatak kao tehnički, iako se radi o neispunjenju izričitog uslova iz Tenderske dokumentacije. Time je ponuda tretirana povoljnije nego što je propisano za sve ostale učesnike postupka, što predstavlja povredu člana 3. Zakona o javnim nabavkama jednak tretman i transparentnost, kao i člana 57. stav (1), jer ponuđač nije u potpunosti postupio po zahtjevima TD.

Slijedom navedenog, nedostavljanje žiro računa u ponudi ne može se smatrati formalnim nedostatkom, već predstavlja neispunjenje obaveznog uslova tenderske dokumentacije, zbog čega je Ugovorni organ bio dužan da ponudu ocijeni neprihvatljivom u smislu člana 68. stav (1) Zakona o javnim nabavkama.

6. Ugovorni organ cijeni neosnovanim žalbeni navod koji se odnosi na nepotpune i neispravno popunjene obrasce koji čine obavezni sadržaj ponude.

Tenderska dokumentacija u tački 16.2. propisuje da ponuda mora sadržavati, između ostalog, „Obrazac za ponudu — Prilog 2" i „Obrazac za cijenu ponude — Prilog 3", kao i popunjen predmjer i predračun radova kao sastavni dio finansijske ponude. Svi navedeni dokumenti su kumulativno obavezni, a njihovo uredno popunjavanje nije preporuka već uslov bez koga ponuda

ne zadovoljava zahtjeve Tenderske dokumentacije. Uvidom u ponudu odabranog ponuđača Obrt „Omega Lift" Čitluk utvrđeni su sljedeći konkretni propusti koji, razmatrani kako pojedinačno tako i u svojoj ukupnosti, čine ponudu nepotpunom i neprihvatljivom:

U Prilogu 2 — Obrascu za ponudu, odabrani ponuđač propustio je popuniti više tačaka toga obrasca. U tački 3, gdje je propisano da se iznos popusta iskazuje i brojkama i slovima, red *„ili slovima*koji se odnosi na popust ostavljen je prazan, čime ponuda nije sačinjena u formi koja je propisana, budući da **TD** izričito **zahtijeva dvojno iskazivanje iznosa** upravo radi sprečavanja nejasnoća i eventualnih sporova. U tački 4. odabrani ponuđač nije upisao rok važenja ponude. Žalitelj napominje da tačka 24.2. TD propisuje da se u slučaju nenavođenja roka važenja smatra da je ponuda valjana 90 dana, ali ta odredba ne otklanja propust u popunjavanju obrasca koji je sam po sebi obavezan element ponude — ona isključivo propisuje pretpostavku za materijalnopravne posljedice, ne oslobađa formalni propust u pripremi ponude. U tački 5. odabrani ponuđač nije upisao rok za izvršenje usluge, što je propust koji je posebno razrađen u prethodnom žalbenom navodu, a koji u kontekstu ovog navoda dodatno potvrđuje sistematski karakter neurednog popunjavanja obaveznog obrasca. U tački 7, kojom se ponuđač izjašnjava o podugovaranju, dio koji se odnosi na identifikaciju podugovarača i opisno određenje dijela ugovora koji se namjerava podugovarati nije potpuno i jasno popunjen na način koji bi nedvosmisleno dokumentovao namjeru ponuđača u ovom pogledu.

Rekapitulacija predmjera istovremeno nije potpuno popunjena jer redovi koji se odnose na PDV i ukupnu cijenu s PDV-om nisu upisani, čime ni zbrojni pregled finansijske ponude nije zatvoren na način koji bi Ugovornom organu omogućio cjelovitu sliku ponuđene cijene.

U Prilogu 3 — Obrascu za cijenu ponude, odabrani ponuđač u koloni „Cijena s PDV-om' upisao je iznos 0,00 KM. Žalitelj ukazuje da je odabrani ponuđač izjavom u ponudi potvrdio da nije PDV obveznik, te da tačka 20.4. TD propisuje da neobveznik PDV-a *„na mjestu gdje se upisuje pripadajući iznos PDV-a upisuje 0,00"*. Međutim, navedena odredba odnosi se isključivo na red koji prikazuje iznos PDV-a, a ne na red koji prikazuje ukupnu cijenu ugovora s PDV-om. Za ponuđača koji nije PDV obveznik, cijena s PDV-om jednaka je cijeni bez PDV-a — dakle 44.385,00 KM — jer nema PDV-a koji bi se dodao, ali ta cijena i dalje postoji i iznosi identičan iznos kao i osnovna cijena. Upisom iznosa 0,00 KM u kolonu „Cijena s PDV-om" odabrani ponuđač je faktički prikazao ukupnu vrijednost ugovora kao nulu, što nije ni u kakvoj korelaciji sa stvarno ponuđenom cijenom i što ne može biti prihvatljivo kao ispravno popunjen obrazac. Napomena uz Prilog 3 u tački 6. izričito propisuje: *„Sveukupna cijena na koju se zaključuje ugovor s PDV-om je osnova za odabir"* — a ta cijena je u dostavljenom obrascu iskazana kao 0,00 KM, što je očigledno netačno i onemogućava korišćenje obrasca za svrhu kojoj je namijenjen.

Svi navedeni propusti, razmatrani zajedno, ukazuju na to da odabrani ponuđač nije sačinio ponudu u skladu sa zahtjevima i uslovima Tenderske dokumentacije, čime je prekršena odredba člana 57. stav (1) ZJN. Ugovorni organ bio je dužan ovu ponudu odbaciti na osnovu člana 68. stav (1) ZJN

Ugovorni organ u odbacuje sve prigovore iz ovog žalbenog navoda kao formalne i bez uticaja na zakonitost i ocjenu ponude.

Što se tiče popunjavanja Obrasca za ponudu i navoda da slovni izraz popusta nije upisan, Ugovorni organ smatra da to nije bitan nedostatak jer je popust jasno iskazan brojčano kao 0,00 KM. Po njihovom stavu, slovni dio služi samo kao dopuna i potvrda već iskazanog iznosa, pa njegovo izostavljanje ne utiče na jasnoću ponude, niti na njenu uporedivost sa drugim ponudama.

U vezi roka važenja ponude, Ugovorni organ navodi daje taj rok već unaprijed propisan Tenderskom dokumentacijom na 90 dana, te da se u slučaju da ga ponuđač ne upiše u obrazac automatski primjenjuje taj rok. Zbog toga smatraju da nepostojanje posebnog upisa ne predstavlja nikakav nedostatak niti odstupanje.

Kada je riječ o roku izvršenja usluge. Ugovorni organ ističe da on nije bio predmet konkurencije jer je već unaprijed definisan Tenderskom dokumentacijom (ugovor na godinu dana i isporuka u roku do jedne godine). Iz tog razloga smatraju da nepopunjavanje tog polja ne daje nikakvu prednost ponuđaču i ne utiče na ocjenu ponude, te da nisu vršili nikakvu dopune niti izmjene ponude.

Za navode o pod ugovaranju, Ugovorni organ tvrdi da je obaveza navođenja podataka o podugovaračima postojala samo ako ponuđač ima namjeru podugovaranja. Kako izabrani ponuđač nije planirao podugovaranje, smatraju da nije bio dužan ništa popunjavati u tom dijelu.

U odnosu na PDV i rekapitulaciju cijene, Ugovorni organ navodi da ponuđač nije u sistemu PDV-a, te da je zbog toga njegova cijena konačna i pravilno uzeta u obzir. Eventualne nepravilnosti u dijelu PDV-a smatraju tehničkim i bez uticaja na ukupnu cijenu ponude.

Ugovorni organ u svom izjašnjenju pokušava sve uočene nepravilnosti svesti na „formalna odstupanja" bez uticaja na ishod postupka, međutim takav pristup nije u skladu ni sa sadržajem Tenderske dokumentacije, ni sa Zakonom o javnim nabavkama, niti sa osnovnim pravilima ocjene ponuda.

Prije svega, tvrdnja da izostanak slovnog dijela popusta ne utiče na ponudu jer je popust iskazan kao 0,00 KM nije pravno održiva na način na koji je Ugovorni organ predstavlja. Tenderska dokumentacija je izričito propisala da se iznos popusta iskazuje i brojčano i slovima, upravo radi eliminacije svake mogućnosti nejasnoće i kontrole ispravnosti ponude. Obaveznost dvostrukog iskaza ne postoji radi formalizma, nego radi verifikacije i sprečavanja neslaganja podataka. Činjenica daje brojčani dio upisan ne znači daje obrazac uredno popunjen, jer se traži kumulativno ispunjenje oba elementa. Ugovorni organ pogrešno tretira djelimično popunjen obrazac kao ispravan, čime faktički mijenja pravilo koje je sam propisao u TD.

U dijelu koji se odnosi na rok važenja ponude, Ugovorni organ pokušava da nedostatak obrazloži unaprijed definisanom pretpostavkom od 90 dana. Međutim, postojanje tzv. „default roka" u TD ne znači da ponuđač može ignorisati obavezni obrazac. Ta odredba ima isključivo karakter zaštitne norme za slučaj propusta, ali ne derogira obavezu urednog popunjavanja obrasca. U suprotnom, obavezni elementi ponude gube smisao, jer bi se svi mogli tretirati kao opciono popunjivi. Pravni

efekat norme 24.2. je supstitutivni u pogledu važenja ponude, ali ne i oslobađajući u pogledu obaveze pravilnog sastavljanja ponude.

U vezi roka izvršenja usluge, Ugovorni organ pogrešno tvrdi da on nije bio predmet konkurencije jer je unaprijed definisan. Činjenica da je maksimalni rok definisan (do jedne godine) ne znači da element roka prestaje biti sastavni dio ponude. Upravo suprotno, ponuđač je bio dužan da unese konkretan rok u okviru dozvoljenog raspona, jer se time vTŠi individualizacija ponude. Ako bi se prihvatilo tumačenje Ugovornog organa, tada bi svi ponuđači mogli ostaviti prazno polje, čime bi taj element postao pravno besmislen, iako je izričito propisan kao obavezan.

Posebno je problematično pozivanje Ugovornog organa na to da nije bilo dopune ili izmjene ponude. Međutim, ovdje se ne radi o dopuni, nego o nedostavljanju obaveznog elementa u trenutku predaje ponude. Naknadno „tumačenje" da se određeni elementi smatraju ispunjenim ne može zamijeniti

činjenicu da ponuda u tom dijelu nije bila uredna u momentu otvaranja, što je ključno za ocjenu prihvatljivosti.

Kod podugovaranja, Ugovorni organ pogrešno interpretira obavezu kao uslovljenu namjerom. Međutim, tenderska dokumentacija je propisala obavezu navođenja podataka upravo radi dokazivanja da li postoji ili ne postoji pod ugovaranje, te eventualnog obima izvršenja. Sama činjenica da ponuđač „ne namjerava" podugovarati ne oslobađa ga obaveze da jasno i nedvosmisleno popuni obrazac, jer se ta činjenica mora dokazati kroz ponudu, a ne pretpostavljati.

U pogledu PDV-a i finansijskih rekapitulacija, stav Ugovornog organa je također kontradiktoran. S jedne strane se tvrdi da je ponuđač pravilno iskazao status neobveznika PDV-a, a s druge strane se zanemaruje činjenica da obrazac mora sadržavati potpunu i logički konzistentnu finansijsku strukturu. Ako je upisan iznos 0,00 KM u koloni koja se odnosi na PDV i ukupnu cijenu, to ne predstavlja samo tehničku grešku, nego narušava matematičku i sadržajnu konzistentnost finansijske ponude, jer ukupna cijena mora biti jasno i nedvosmisleno iskazana.

Ključno je da Ugovorni organ selektivno primjenjuje koncept „formalnih nedostataka" samo kada to ide u korist odabranoj ponudi, dok identične ili slične nepravilnosti kod drugih ponuđača tretira kao bitne. Time se narušava načelo jednakog tretmana iz člana 3. ZJN, jer se ista pravila ne primjenjuju na isti način na sve učesnike.

Takođe, pozivanje na to da nepravilnosti ne utiču na rangiranje ponuda ne može biti pravno relevantno, jer se zakonitost ponude ne ocjenjuje kroz njen plasman, nego kroz njenu usklađenost sa Tenderskom dokumentacijom. Član 57. stav (1) ZJN propisuje obavezu potpunog pridržavanja TD, dok član 68. stav (1) jasno propisuje obavezu odbacivanja nepotpunih ponuda, bez diskrecionog prava Ugovornog organa da procjenjuje „uticaj" propusta. U konačnom, Ugovorni organ je kroz svoje izjašnjenje izvršio nedopušteno relativiziranje obaveznih elemenata ponude, čime je faktički izmijenio pravila Tenderske dokumentacije nakon isteka roka za dostavljanje ponuda. Takvo postupanje je suprotno principu transparentnosti, jednakog tretmana i zakonitosti postupka javne nabavke, te dovodi u pitanje pravilnost izvršene ocjene ponuda u cjelini.

7. Ugovorni organ cijeni neosnovanim žalbeni navod koji se odnosi na obavezu da se utvrdi i ispravi računska greška u ponudi odabranog ponuđača.

Uvidom u predmjer i predračun radova dostavljenih u ponudi odabranog ponuđača Obrt „Omega Lift" Čitluk utvrđuje se neslaganje između iznosa iskazanog u Tabeli 7 (rasvjetna tijela — zamjena oštećene lampe sa novom) i iznosa koji je za istu poziciju unesen u Rekapitulaciju. Naime, zbirni iznos Tabele 7 iznosi 24.325,00 KM, dok je u Rekapitulaciji pod stavkom E — Rasvjetna tijela — upisano 24.335,00 KM, što predstavlja razliku od 10,00 KM. Ukupan iznos ponude od 44.385,00 KM, kako je iskazan u Rekapitulaciji i preuzet u Obrazac za cijenu ponude te u Odluku o izboru, zasniva se upravo na iznosu iz Rekapitulacije, koji nije u saglasnosti sa zbirom iz pojedinačnih tabela.

Radi se o računskoj grešci u smislu člana 17. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda.

Navedena okolnost aktivira strogo propisanu i obaveznu proceduru. Član 17. stav (1) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisuje da je „ugovorni organ obavezan provjeriti računsku ispravnost ponude." Stavom (3) istog člana propisano je da „ugovorni organ ispravlja i druge računske greške u obrascu za cijenu ponude i obrascu ponude", a stavom (5) izričito je utvrđeno da „u zahtjevu za prihvatanje ispravke računske greške u smislu st. (2) i (3) ovoga člana koji ugovorni organ obvezno mora tražiti, označava se koji dio ponude je ispravljen kao i nova cijena ponude proizašla nakon ispravke." Formulacija „obvezno mora tražiti" ne ostavlja prostor za diskrecionu ocjenu Ugovornog organa — radi se o imperativnoj procesnoj obavezi čije neizvršenje predstavlja direktnu povredu zakona. Zahtjev za prihvatanje ispravke računske greške ujedno je, shodno stavu (6) istog člana, „sastavni dio zapisnika iz čl. 19. i 20. ovog uputstva", dok član 18. stav (1) tačka ii) Uputstva propisuje da Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda mora sadržavati popis svih zahtjeva za prihvatanjem ispravke računske greške i dostavljenih prihvatanja. Pobijana Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 53-4/26 od 08.04.2026. godine ne sadrži nikakvu konstataciju o utvrđenoj računskoj grešci, ni o upućenom zahtjevu za prihvatanjem ispravke, ni o odgovoru odabranog ponuđača na takav zahtjev.

Jednako tako, iz obrazloženja Odluke ne proizlazi da je Ugovorni organ pri pregledu i ocjeni ponuda ikada uporedio zbrajanje iz pojedinačnih tabela predmjera sa iznosima unesenim u Rekapitulaciju.

To znači jedno od sljedećeg: ili Ugovorni organ uopšte nije provjerio računsku ispravnost ponude — čime je prekršio imperativnu obavezu iz člana 17. stav (1) Uputstva, ili je grešku uočio ali nije proveo propisanu proceduru traženja prihvatanja ispravke, čime je prekršio stav (5) istog člana. Obje situacije su podjednako pravno nedopustive.

Ugovorni organ u svom izjašnjenju navodi:

„Na žalbeni navod da je Ugovorni organ propustio utvrditi i ispraviti računsku grešku, ugovorni organ ne spori da predmetno odstupanje postoji, ističemo da se radi o očiglednoj grešci u iznosu od 10,00 KM, koja je utvrdiva prostim matematičkim zbrajanjem koja ne utječe na sadržaj ponude

niti na volju ponuđača u pogledu ponuđene cijene. Dalje, odlučna činjenica jeste da navedena greška nije imala niti je mogla imati bilo kakav utjecaj na rangiranje ponuda. Naime, i u slučaju njene korekcije, cijena odabranog ponuđača ostaje najpovoljnija, te ne dolazi do promjene poretka ponuđača niti bi drugačija odluka bila donesena. U situaciji kada je greška očigledna, minimalna i bez ikakvog utjecaja na rezultat postupka, izostanak formalnog zahtjeva za prihvatanje ispravke ne predstavlja povredu koja bi mogla dovesti do nezakonitosti odluke, jer ilisu povrijeđena osnovna načela postupka niti je ponuđač stavljen u nepovoljan položaj/"

Sam Ugovorni organ u svom izjašnjenju ne spori da računsko odstupanje postoji, čime se faktički potvrđuje da je u ponudi odabranog ponuđača došlo do neslaganja u zbroju pojedinačnih stavki i ukupne cijene. Upravo ta činjenica automatski aktivira obavezu iz člana 17. Uputstva za pripremu tenderske dokumentacije i ponuda, koji propisuje imperativnu dužnost Ugovornog organa da izvrši pro\jeru računske ispravnosti ponude i, u slučaju utvrđene greške, da pokrene formalnu proceduru tražењa saglasnosti ponuđača za njenu ispravku. Ova norma ne ostavlja prostor za procjenu značaja greške, niti je njena primjena uslovljena time da li greška utiče na rangiranje ili konačan ishod postupka, već isključivo postojanjem računske nepravilnosti.

Zakonitost postupka ne može se graditi na naknadnoj procjeni da li greška „ima uticaj na rangiranje", jer se rangiranje uopšte može vršiti tek nakon što je utvrđena tačna i zakonita cijena ponude. Ako se cijena preuzme bez prethodno sprovedene procedure ispravke, tada se u rangiranje ulazi sa podatkom koji nije prošao zakonom propisani kontrolni mehanizam, što dovodi u pitanje osnov validnosti cjelokupne evaluacije. Time se ne radi o formalizmu, već o obaveznom procesnom koraku koji osigurava da predmet ocjene bude stvarna, a ne administrativno nekorigovana vrijednost ponude.

Argument Ugovornog organa da je greška „očigledna i minimalna" zapravo dodatno potvrđuje postojanje povrede, jer upravo kod očiglednih računskih odstupanja ne postoji nikakvo opravdanje za njihovo ignorisanje. Suprotno logici izjašnjenja, očiglednost greške ne umanjuje obavezu postupanja, već je čini još jasnijom i strožijom, budući da se radi o elementarnoj kontroli tačnosti ponude koju je ugovorni organ dužan da izvrši po službenoj dužnosti.

Pokušaj da se izostanak procedure opravda tvrdnjom da greška ne utiče na rangiranje uvodi pravno neprihvatljiv standard tzv. naknadne racionalizacije postupka, jer bi to značilo da se obavezne procesne norme primjenjuju selektivno, samo onda kada utiču na rezultat. Takvo tumačenje nije u skladu sa prirodom javne nabavke kao formalizovanog i striktno uređenog postupka, u kojem se zakonitost ne mjeri ishodom, već dosljednom primjenom propisanih radnji u svakoj fazi postupka.

Posebno je problematično što se u izjašnjenju pokušava zamijeniti zakonom propisana procedura subjektivnom ocjenom organa o „suštinskom značaju" greške. Time se članu 17. Uputstva faktički daje fakultativni karakter, iako je normativno formulisan kao obavezna radnja. U trenutku kada zakon propisuje da se određena radnja „obavezno mora" preduzeti, ugovorni organ nema diskreciono pravo da procjenjuje da li će je primijeniti, nego isključivo obavezu daje sprovede.

Dodatno, činjenica da je Odluka o izboru zasnovana na ukupnoj cijeni koja uključuje sporno odstupanje bez prethodne formalne ispravke znači da je u postupku korišten podatak koji nije prošao propisanu kontrolu tačnosti. Time se narušava pravna sigurnost same evaluacije, jer cijena koja je osnov rangiranja mora biti rezultat uredno sprovedene procedure, a ne neposredno preuzeta iz dokumenta u kojem postoji evidentna računska nesaglasnost.

U konačnici, cijeli pristup Ugovornog organa zasniva se na pogrešnoj premisi da se procesne obaveze mogu ignorisati ukoliko nemaju uticaj na krajnji rezultat. U javnim nabavkama upravo je suprotno - zakonitost se ne mjeri rezultatom, već poštovanjem propisanih koraka koji garantuju da je rezultat dobijen na transparentan, provjerljiv i jednak način. Izostanak primjene člana 17. Uputstva predstavlja samostalnu povredu postupka, jer onemogućava utvrđivanje zakonite i tačne cijene ponude, a time i dovodi u pitanje pravilnost cjelokupne odluke, nezavisno od visine razlike ili njenog uticaja na rangiranje.

8. Ugovorni organ cijeni neosnovanim žalbeni navod koji se odnosi na činjenicu da Ugovorni organ nije dostavio Žalitelju Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda uz Odluku o izboru, čime je direktno povrijedio imperativnu zakonsku obavezu iz člana 71. stav (2) ZJN.

Član 65. stav (2) ZJN propisuje da je Ugovorni organ dužan, nakon ocjene ponuda, sačiniti zapisnik o ocjeni ponuda koji sadrži najmanje sljedeće podatke: naziv ugovornog organa; predmet javne nabavke; naziv ponuđača čije su ponude odbijene i razloge za njihovo odbijanje; dodjelu bodova po potkriterijima, ako je kriterij ekonomski najpovoljnija ponuda; rang-listu ocijenjenih ponuda, počev od najuspješnije ka najmanje uspješnoj; naziv ponuđača čija je ponuda ocijenjena najpovoljnijom; vrijednost ugovora ili okvirnog sporazuma. Član 71. stav (2) ZJN dalje propisuje da je *„ugovorni organ dužan uz obavještenje 0 rezultatima postupka dostaviti i odgovarajuću odluku iz člana 70. ovog zakona i zapisnik o ocjeni ponuda iz člana 65. stav (2) ovog zakona."*

Pored navedenog, cijeli član 18. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda isključivo je posvećen sadržaju Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, propisujući u stavu (1) dvadeset i pet taksativno nabrojanih obaveznih elemenata — od naziva i sjedišta ugovornog organa, datuma početka i završetka pregleda i ocjene, analitičkog prikaza traženih i dostavljenih dokumenata dokaza sposobnosti, podataka o ispravkama računskih grešaka, pa sve do prijedloga odgovornoj osobi za donošenje odluke i potpisa svih članova Komisije.

Formulacija člana 71. stav (2) ZJN ne ostavlja prostor za diskrecionu ocjenu — radi se o bezuslovnoj i imperativnoj obavezi čije neispunjavanje nije procesna nepravilnost, već direktna i samostalna zakonska povreda.

Žalitelju „Nexen" d.0.0. Banja Luka uz Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 53-4/26 od 08.04.2026. godine nije dostavljen Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, niti je isti dostavljen naknadno. Iz pobijane Odluke jedino je vidljivo da je *Povjerenstvo za provedbu i ocjenu ponuda dostavilo direktoru zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda broj 53-3/26 od 26.03.2026. godine*", ali sam taj Zapisnik Žalitelju nije dostavljen. Time Žalitelj nije u mogućnosti izvršiti uvid u analitički prikaz razloga za prihvatanje ponude odabranog ponuđača, u prikaz prihvatljivosti ponude prema

obliku, sadržaju i potpunosti, ni u podatke o eventualnim ispravkama računskih grešaka — što je od posebne važnosti imajući u vidu da je u prethodnom žalbenom navodu dokumentovano neslaganje između zbrojeva u predmjeru odabranog ponuđača i iznosa unesenog u Rekapitulaciju, a iz Odluke se ne može utvrditi je li ta računska neispravnost ikada bila predmet provjere. Nedostavljanje Zapisnika time nije izolovani procesni propust — ono onemogućava Žalitelja da na osnovu cjelovite dokumentacije formuliše sve žalbene navode i vrši efektivnu zaštitu svojih prava, čime se ugrožava sama svrha prava na žalbu zajamčenog ZJN-om.

Ugovorni organ u svom Izjašnjenju navodi:

„Na žalbeni navod da Ugovorni organ nije dostavio Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda uz Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača ugovorni organ ističe da je pregled i ocjena ponuda uredno provedena, da je o istom sačinjen zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, koji se nalazi u spisu postupka. Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuditelja zasnovana je upravo na činjenicama utvrđenim u navedenom zapisniku. Zapisnik nije dostavljen uz odluku, međutim navedeno pj'edstavlja propust koji nije uticao na pravilnost ocjene ponuda, niti na položaj ponuđača u postupku. Ugovorni organ posebno naglašava da žalitelju nije uskraćeno pravo na pravnu zaštitu, što potvrđuje činjenica da je izjavio žalbu i osporio odluku, iznoseći konkretne navode. Radi potpune transparentnosti, ugovorni organ u prilogu dostavlja zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, čime se u cijelosti otklanjaju eventualne nejasnoće u vezi sa postupkom ocjene. U skladu sa navedenim, ovaj propust ne utječe na suštinu postupka i ne predstavlja osnov za poništenje odluke."

Izjašnjenje Ugovornog organa u ovom dijelu pokušava da naknadno „sanira" jasnu procesnu povredu pozivanjem na to da je Zapisnik sačinjen u spisu i da je naknadno dostavljen, te da propust dostavljanja „nije uticao na postupak". Međutim, takav pristup ne odgovara imperativnim odredbama Zakona o javnim nabavkama niti sudskoj i upravnoj praksi, jer se radi o povredi koja se ne mjeri njenim uticajem na ishod, već samim kršenjem obaveze dostavljanja kao dijela prava na pravnu zaštitu.

Prije svega, član 71. stav (2) Zakona o javnim nabavkama je jasan i ne ostavlja prostor za tumačenje, ugovorni organ je dužan uz obavještenje o rezultatima postupka dostaviti i odluku iz člana 70. i zapisnik o ocjeni ponuda iz člana 65. stav (2). Dakle, radi se o kumulativnoj, obaveznoj i vremenski vezanoj radnji - dostavljanje mora biti izvršeno zajedno sa odlukom, a ne naknadno i ne po potrebi. Samim tim, činjenica da ugovorni organ naknadno „dostavlja u prilogu izjašnjenja" zapisnik ne otklanja povredu, jer zakon ne poznaje institut naknadnog ispunjenja ove obaveze nakon pokretanja pravne zaštite. Ključna greška u izjašnjenju je pokušaj da se procesna obaveza relativizuje tvrdnjom da „nije uticala na pravilnost ocjene ponuda". Međutim, obaveza dostavljanja zapisnika nije

propisana radi zaštite pravilnosti internog odlučivanja komisije, nego radi zaštite prava ponuđača na efektivnu žalbu. Zapisnik je osnovni dokument koji omogućava žalitelju da razumije kako je njegova ponuda ocijenjena, na koji način su ocijenjeni drugi ponuđači, da li su vršene korekcije,

da li su primijenjeni kriteriji i kako je utv rđena rang lista. Bez tog dokumenta, žalba se podnosi u uslovima informativne asimetrije, što direktno ugrožava pravo na djelotvoran pravni lijek.

Time se dolazi do suštine povreda člana 71. stav (2) ZJN nije „formalni propust", nego povreda prava na pravnu zaštitu. U praksi Ureda za razmatranje žalbi i Suda BiH jasno je zauzet stav da nedostavljanje zapisnika automatski predstavlja osnov za usvajanje žalbe, upravo zato što onemogućava žalitelja da u potpunosti ospori postupak. Drugim riječima, zakon štiti ne samo ishod postupka, nego i procesnu transparentnost kao preduslov zakonitosti.

Pozivanje ugovornog organa da „žalitelju nije uskraćeno pravo na pravnu zaštitu jer je izjavio žalbu" je logički i pravno neodrživo. Pravo na žalbu formalno može postojati, ali njegova efektivnost zavisi od dostupnosti svih relevantnih informacija u zakonom propisanom roku. Žalba izjavljena bez zapisnika nije jednakopravna žalbi izjavljenoj uz kompletan spis - jer žalitelj ne može osporiti elemente koji mu nisu bili poznati. Upravo zato zakon propisuje obavezno dostavljanje zapisnika uz odluku, a ne naknadno po potrebi.

Takođe, naknadno dostavljanje zapisnika u okviru izjašnjenja ne može imati retroaktivno dejstvo i ne može „legalizovati" prethodnu povredu. Procesna pravila javnih nabavki su striktna i zasnovana na načelu formalne zakonitosti - ono što nije dostavljeno u propisanom momentu smatra se povredom postupka, bez obzira na to da li dokument postoji u spisu. Spis ugovornog organa i pravo učesnika u postupku nisu isto. Zakon ne garantuje samo postojanje dokumenta, nego njegovu pravovremenu dostavu učesnicima. Posebno je problematična tvrdnja da „propust nije uticao na položaj ponuđača". Ova tvrdnja je pravno irelevantna jer se radi o povredi koja se ne cijeni kroz posljedicu, nego kroz samu činjenicu uskraćivanja dokumenta. Upravna i sudska praksa u javnim nabavkama dosljedno polazi od toga da se kršenje člana 71. stav (2) ZJN smatra bitnom povredom postupka upravo zato što utiče na mogućnost žalbe, a ne na konačan rang ponuda.

Nadalje, dostavljanje zapisnika tek uz izjašnjenje ukazuje i na dodatni problem, time se priznaje da dokument nije bio dostavljen u zakonskom roku. To faktički potvrđuje povredu, jer bi inače bio dostavljen zajedno sa odlukom. Kasnije „otklanjanje nejasnoća" ne mijenja činjenicu da je u momentu podnošenja žalbe žalitelj bio u procesnom deficitu.

U dijelu u kojem ugovorni organ tvrdi da je „postupak transparentan jer je zapisnik u spisu", potrebno je naglasiti da transparentnost u smislu ZJN ne znači internu urednost dokumentacije, nego dostupnost informacija svim učesnicima u postupku u zakonom propisanom roku i obliku. Spis predmeta nije zamjena za dostavljanje, niti se može smatrati da je obaveza ispunjena time što dokument postoji, ali nije učinjen dostupnim učesniku.

U konačnici, izjašnjenje ugovornog organa zapravo potvrđuje povredu, jer istovremeno priznaje da zapisnik nije dostavljen uz odluku, a pokušava to opravdati njegovim naknadnim dostavljanjem i tvrdnjom o „nebitnosti propusta". Međutim, član 71. stav (2) ZJN ne propisuje „bitne" i „nebitne povrede - on propisuje jasnu obavezu. Njeno neispunjenje predstavlja samostalan osnov za nezakonitost postupka, bez potrebe dokazivanja posljedice na rangiranje ili ishod.

Zbog svega navedenog, predmetno izjašnjenje ne otklanja povredu, već je dodatno potvrđuje - zapisnik nije dostavljen u zakonskom roku uz odluku, čime je direktno povrijeđen član 71. stav (2) ZJN, a time i pravo žalitelja na efektivnu pravnu zaštitu, što predstavlja bitnu procesnu povredu koja sama po sebi dovodi u pitanje zakonitost cjelokupnog postupka javne nabavke.

9. Ugovorni organ cijeni eosnovanim žalbeni navod koji se odnosi na ne upisivanje jedinične cijene za stavku 1.6.predmjer radova (stranica 13/38 Ponude).

Tenderska dokumentacija, u tački 19.2, propisuje da će ponuda biti odbačena *„u slučaju da ponuditelj propusti popuniti obrazac sukladno postavljenim zahtjevima, za sve stavke koje su navedene"*, a napomenom uz predmjer radova izričito je utvrđeno da *„za svaku stavku u ponudi mora se navesti cijena."*

Tačka 19.3. TD dodatno precizira da je ponuđač dužan dati ponudu za sve stavke bez izuzetka. Navedeni zahtjevi su kumulativni i bezuslovni — TD ne pravi razliku između stavki prema njihovom finansijskom značaju niti dozvoljava izostavljanje cijene za bilo koju od njih.

Uvidom u predmjer i predračun radova dostavljenih u ponudi odabranog ponuđača Obrt „Omega Lift" Čitluk, na stranici 13/38 ponude, u Tabeli 1 predmjera (Ormarići javne rasvjete i rasklopna oprema), pod stavkom 1.6. — *„Osiguračka rastavna sklopka 100/35A / kom / 2"*.— kolona za jediničnu cijenu **potpuno je prazna.** Nije upisan nikakav iznos, nije naznačeno 0,00 KM niti ikakva druga vrijednost. Radi se o jasnom i nesporno utvrđenom propustu koji je vidljiv golim okom iz samog dokumenta ponude. Ukupni iznos Tabele 1, iskazan kao 4.995,00 KM, sačinjen je bez uzimanja u obzir ove stavke — što znači da stvarna ponuđena cijena za tu tabelu, pa time i za cjelokupnu ponudu, nije pouzdano utvrđena. Ugovorni organ pri ocjeni ponude nije imao osnova da zaključi po kojoj cijeni odabrani ponuđač nudi navedenu robu, niti je tražio pojašnjenje tog propusta, jer bi eventualno naknadno unošenje cijene za nepopunjenu stavku predstavljalo izmjenu ponude nakon roka za njeno podnošenje, što je izričito zabranjeno tačkom 38.3. TD.

Tenderska dokumentacija u tački 19.2. ne tretira ovaj propust kao manji formalni nedostatak koji se može prevazići naknadnim pojašnjenjem — ona ga izričito tretira kao osnov za odbacivanje ponude. Tačka 5. člana 17. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda potvrđuje da se *Jedinična cijena stavke ne smatra računskom greškom, odnosno ne može se ispravljati"*, što znači

da Ugovorni organ nije imao ni proceduralni mehanizam kojim bi ovaj propust sanirao — jedina zakonita opcija bila je odbacivanje ponude.

Ugovorni organ u svom Izjašnjenju navodi:

•Na žalbeni navod da odabrani ponuditelj nije upisao jediničnu cijenu za stavku 1.6 troškovnika te da je njegova ponuda zbog toga morala biti odbačena, ugovorno tijelo ističe da nije sporno da u ti'oškovniku odabranog ponuditelja za stavku 1.6 nije iskazana jedinična cijena. Međutim, uvidom u ponuđenu ukupnu cijenu, ugovorno tijelo je utvrdilo da je ukupna cijena ponude jasno i nedvosmisleno iskazana, te da predmetni nedostatak nije doveo u pitanje mogućnost pregleda i

ocjene ponude. Ugovorno tijelo je cijenilo da navedeni pi'opust, iako formalne prirode, ne utječe na usporedivost ponuda niti na rangiranje ponuditelja."

Izjašnjenje Ugovornog organa u ovom dijelu je pravno i činjenično neodrživo jer svjesno relativizira povredu koja je u tenderskoj dokumentaciji izričito propisana kao eliminatorna, te pogrešno pokušava da nepostojanje jedinične cijene za stavku 1.6 predstavi kao „formalni propust", iako se radi o suštinskom nedostatku ponude koji direktno utiče na njen sadržaj, uporedivost i zakonitost ocjene.

Prije svega, Ugovorni organ u potpunosti priznaje da u troškovniku za stavku 1.6 nije iskazana jedinična cijena. Time je nesporno utvrđeno da ponuda nije sačinjena u skladu sa jasnim i obavezujućim zahtjevom tenderske dokumentacije, koja u tački 19.2 izričito propisuje da će ponuda biti odbačena ukoliko ponuđač ne popuni obrazac za sve stavke koje su navedene, dok napomena uz predmjer dodatno i nedvosmisleno nalaže da se za svaku stavku mora navesti cijena. Ova odredba nije deklarativna niti preporučujuća, već predstavlja eliminatorni uslov. Ugovorni organ nema ovlaštenje da naknadno mijenja pravnu prirodu ovako propisanog uslova i da ga retroaktivno pretvara u „formalnost", jer bi to predstavljalo nedopuštenu izmjenu tenderske dokumentacije u fazi evaluacije, što je suprotno osnovnim načelima javnih nabavki.

Tvrdnja da „ukupna cijena jasno i nedvosmisleno postoji" ne može otkloniti ovaj nedostatak, jer ukupna cijena u ponudi nije autonomna kategorija koja može zamijeniti obavezne pojedinačne elemente troškovnika. Tenderska dokumentacija je upravo strukturirana tako da se ukupna cijena izvodi iz pojedinačnih stavki, a ne obrnuto. Kada jedna stavka nema cijenu, matematička i pravna ispravnost ukupne cijene prestaje biti provjerljiva, jer nije moguće utvrditi na koji način je formirana. Time se narušava osnovni princip transparentnosti i provjerljivosti cijene, koji je jedan od temeljnih elemenata sistema javnih nabavki.

Pokušaj Ugovornog organa da ovaj propust kvalifikuje kao „formalni" dodatno je suprotan članu 17. Uputstva, koji jasno propisuje da jedinična cijena stavke ne predstavlja računsku grešku i da se ne može ispravljati. To znači da se ovakav propust ne može sanirati ni pojašnjenjem, ni naknadnim ispravkama, ni tumačenjem ukupne cijene, nego isključivo ima karakter neotklonjive nepravilnosti ponude. Upravo iz tog razloga tenderska dokumentacija u tački 19.2 predvida obavezno odbacivanje ponude, bez mogućnosti diskrecione procjene Ugovornog organa o „uticaju na rangiranje .

Posebno je pravno neprihvatljiv stav da ovaj nedostatak „ne utiče na usporedivost ponuda . Usporedivost ponuda u smislu člana 3. ZJN ne odnosi se samo na konačne ukupne cijene, nego na jednakost metodologije formiranja cijene. Svi ostali ponuđači su bili dužni da za stavku 1.6 iskažu cijenu, što znači da su u svoje ukupne ponude uključili i trošak te stavke. Odabrani ponuđač, međutim, nije iskazao cijenu, pa je njegova ponuda u toj tački faktički nekompletna. Time je stvoren neravnopravan položaj u kojem se jedna ponuda poredi sa potpunim troškovnicima, dok druga sadrži „praznu" stavku koja nije vrednovana. Takvo poređenje je metodološki i pravno neispravno, jer se ne porede ekvivalentne i uporedive ponude.

Tvrdnja Ugovornog organa da propust „nije uticao na rangiranje" takođe ne može biti relevantna za ocjenu zakonitosti postupka. Prvo, zakonitost se ne mjeri isključivo krajnjim ishodom, nego i pravilnošću procedure. Čak i minimalno odstupanje koje je predviđeno kao eliminatorno u tenderskoj dokumentaciji ne može biti ignorisano samo zato što navodno ne mijenja rang. Takvo tumačenje bi u potpunosti derogiralo obavezu jednakog postupanja i omogućilo arbitrarno odlučivanje u zavisnosti od rezultata, a ne u skladu sa pravilima postupka.
Drugo, Ugovorni organ potpuno zanemaruje činjenicu da se zakonitost ocjene ponuda ne može retroaktivno opravdavati ishodom. Činjenica da bi ponuda eventualno i dalje ostala najpovoljnija ne može legalizovati prethodno nezakonito prihvatanje nepotpune ponude.
Nadalje, Ugovorni organ pogrešno izjednačava „jasnoću ukupne cijene" sa „potpunošću ponude". Ukupna cijena može biti numerički izražena, ali ako je formirana bez jedne obavezne stavke, tada ne predstavlja validan zbir svih elemenata predmeta nabavke.
Konačno, pravno je neprihvatljivo pozivanje Ugovornog organa na „formalni karakter" propusta, jer sama tenderska dokumentacija takav propust ne tretira kao formalan, nego kao razlog za odbacivanje ponude. Kada dokumentacija izričito propisuje posljedicu (odbacivanje), Ugovorni organ nema ovlaštenje da tu posljedicu ublažava ili tumači suprotno njenoj normativnoj formulaciji. Takvo postupanje predstavlja povredu člana 57. stav (1) ZJN, jer ponuđač nije postupio u skladu sa zahtjevima TD, kao i člana 68. stav (1) ZJN, jer je dostavljena nepotpuna ponuda koja ne ispunjava obavezne elemente.
Zbog svega navedenog, izjašnjenje Ugovornog organa u ovom dijelu ne otklanja žalbeni navod, nego ga dodatno potvrđuje, jer nesporno priznaje postojanje propusta, ali ga pogrešno pravno kvalifikuje, zanemarujući obavezujući karakter tenderske dokumentacije i imperativne odredbe zakona.
Imajući u vidu sve naprijed navedeno, predlažemo da Ured za razmatranje žalbi u skladu sa članom m. Zakona o javnim nabavkama BiH, a u vezi sa članom 230. Zakona o upravnom postupku:
- Usvoji Žalbu ponuđača „Nexen" d.o.o. Banja Luka,
Obaveže Ugovorni organ da Žalitelju naknadi troškove žalbenog postupka za sastav žalbe br. NXN-759/26/Ž - 2 od 18.04.2026. godine u iznosu od 987,19 KM
Žalitelj predlaže da URŽ obaveže Ugovorni organ da naknadi troškove administrativne takse u iznosu od 20,00 KM, i povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, na osnovu člana 108. stav 7 ZJN, u visini dostavljene uplatnice za inicijalnu žalbu – 750,00 KM.

Ovo tijelo je po službenoj dužnosti, prije razmatranja žalbe, utvrđivalo dopuštenost, pravovremenost, te da li je žalba izjavljena od ovlaštene osobe, sukladno članku 109. Zakona o javnim nabavama, te utvrdilo da je žalba pravovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštene osobe.

Pored navedenog ovo tijelo je prije razmatranja žalbe utvrđivalo ispunjenost uvjeta u smislu odredbe članka 105. i članka 108. stavak (3) Zakona o javnim nabavama i utvrdilo da su ispunjeni uvjeti za postupanje po istoj na način kako definiraju odredbe navedenih članaka Zakona.

Žalba je djelomično utemeljena

Postupajući po žalbi, ovo tijelo je izvršilo uvid u dostavljenu dokumentaciju, analizirajući pojedinačne dokaze i njihovu međusobnu vezu, imajući u vidu žalbene navode, izjašnjenje ugovornog tijela i pravila postupka provođenja javnih nabava.

Žalitelj osporava Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 54-4/26 od 08.04.2026. godine, iz sljedećih razloga:

U prvom žalbenom navodu se ističe da pobijana Odluka je nepravilno donesena jer je u članku 4. iste navedeno: *Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, istodobno s danom upućivanja Odluke ponuditeljima koji su sudjelovali u predmetnom postupku javne nabave sukladno članku 70. Zakona o javnim nabavama.*
Ugovorno tijelo je povrijedilo pravila upravnog postupka / javnih nabava time što je odredilo da pobijana Odluka stupa na snagu danom donošenja jer je odredbom članka 70. ZJN-a i članka 197. stavak (3) Zakona o upravnom postupku određeno da obvezni element Odluke/Rješenja predstavlja pouka o pravnom lijeku, dok je člankom 101. stavak (1) ZJN određeno da ponuditelji imaju pravo žalbe u roku od 10 dana od dana prijema tog akta u otvorenom postupku javne nabave. To znači da Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuditelja (kao akt kojim se odlučuje o pravima i obavezama ponuditelja) ne može stupiti na snagu danom donošenja već samo po proteku žalbenog roka (pasivna konačnost) ili po donošenju odluke po izjavljenoj žalbi (aktivna konačnost), a što je duži rok od samog žalbenog roka. Shodno tome, određivanje stupanja na snagu odluke protekom žalbenog roka je protivzakonito.
Predmetni navod žalitelja se odbija kao neutemeljen s obzirom da ovo tijelo smatra da članak 4. pobijane Odluke koji je propisao da ista stupa na snagu danom donošenja, nije od odlučujućeg utjecaja na drugačije rješenje sporne stvari. Naime, navedeni propust ugovornog tijela u ovom slučaju nije onemogućio žalitelja da u predmetnom postupku nabave izjavi, odnosno iskoristi djelotvorni pravni lijek kojim osporava zakonitost ponude izabranog ponuditelja i kojim traži zaštitu svojih legitimnih interesa u predmetnom postupku nabave, a o kojem drugostupanjsko tijelo odlučuje ovim Rješenjem, gdje se također konstatira da sporni postupak ugovornog tijela nije doveo izabranog ponuditelja u povoljniji položaj u odnosu na druge ponuditelje, uključujući i žalitelja.

Žalitelj u sljedećem žalbenom navodu ističe da je točkom 15.1. TD (Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuditelja) propisano sljedeće:

Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuditelja će se izvršiti na temelju sljedećih dokumenata koje su ponuditelji dužni dostaviti:

a) Popis izvršenih ugovora u skladu s člankom 48. stavak 2. Zakona, a koji su u vezi s predmetnom nabavom, za razdoblje ne duže od tri godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od tri godine. Uz spisak izvršenih ugovora ponuđač je dužan dostaviti i potvrde o uredno izvršenim ugovorima koje izdaje ugovorna strana, jedna potvrda u iznosu navedenom pod točkom 15 a.

Odabrani ponuditelj nije dostavio Popis izvršenih ugovora kao poseban i obavezan dokument za dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti, obzirom da je citirani dio TD zahtijevao dva kumulativno tražena dokumenta: popis izvršenih ugovora i potvrde o uredno izvršenim ugovorima. Stoga izostanak Popisa izvršenih ugovora nije formalni nedostatak ponude izabranog ponuditelja koji se može naknadno otkloniti, te je ugovorno tijelo ponudu izabranog ponuditelja zbog navedenog nedostatka trebalo odbaciti kao neprihvatljivu.

Uvidom u ponudu spornog ponuditelja ovo tijelo je utvrdilo da u istoj nedostaje popis izvršenih ugovora koji je ugovorno tijelo jasno zahtijevalo točkom 15.1.a) TD te ovo tijelo konstatira da izabrani ponuditelj nije ispunio uvjet navedenog dijela TD, pa se predmetni navod žalitelja usvaja kao utemeljen. U odnosu na navedeno, ovo tijelo napominje da su na temelju članka 57. stavak (1) ZJN-a ponuditelji prilikom pripreme ponuda dužni se pridržavati zahtjeva ugovornih tijela propisanih u tenderskoj dokumentaciji, a pri čemu odredbe članka 68. stavak (4) točka i) navedenog zakona propisuju da je ugovorno tijelo dužno odbaciti ponudu ponuditelja koja nije potpuna i koja ne ispunjava zahtjeve tenderske dokumentacije.

Žalitelj dalje navodi da je točkom 15.1.a) TD izričito zahtijevano dostavljanje *„potvrda o uredno izvršenim ugovorima koje izdaje ugovorna strana"* dok je izabrani ponuditelj dostavio Potvrdu o dobrom izvršenju od strane JP „Broting" doo Čitluk, broj 85/26 od 03.03.2026. godine koja se izričito odnosi na Okvirni sporazum broj 238-5/25 od 18.07.2025. godine. Dakle, priloženi dokument se ne odnosi na ugovor, već na okvirni sporazum što su dva pravno suštinski različita instituta, pa distinkcija između okvirnog sporazuma i ugovora nije nominalna jer se radi o fundamentalnoj pravnoj razlici koja ima direktne posljedice na ocjenu ispunjenosti kvalifikacijskih uvjeta, te slijedom navedenog žalitelj smatra da ponuda odabranog ponuditelja ne ispunjava uvjet tehničke i profesionalne sposobnosti iz točke 15.1.a) TD. Žalitelj također ističe da Potvrda o dobrom izvršenju ugovora u kojoj izdavatelj JP „Broting" doo navodi „vrijednost ugovorenih i izvršenih radova iznosi 50.000,00 KM, bez PDV-a." Međutim, uvidom u Obavijest o dodjeli ugovora (okvirnog sporazuma) objavljenu na Portalu javnih nabavki, broj 451-1-2-14-5-18/25, za identičan Okvirni sporazum broj 238-5/25 od 18.07.2025. godine, koji je predmet navedene Potvrde, može se vidjeti da konačna ukupna vrijednost okvirnog sporazuma bez PDV-a iznosi

11.395,00, dok je iznos od 50.000,00 KM iskazan isključivo kao godišnja (procijenjena) vrijednost okvirnog sporazuma, a ne vrijednost stvarno realiziranih radova. Žalitelj napominje da dostavljanje potvrde koja prikazuje iznos od 50.000,00 KM kao vrijednost izvršenih radova, kada stvarna konačna vrijednost realiziranih radova iznosi 11.395,00 KM, predstavlja lažno predstavljanje informacija. Također, ukoliko iznos od 50.000,00 KM naveden u potvrdi odgovara stvarno realiziranoj vrijednosti, tada je Obavijest o dodjeli ugovora objavljena na PJN u kojoj je ugovorno tijelo unijelo vrijednost od 11.395,00 KM netočna, što znači da je JP „Broting" d.o.o. Čitluk u Obavijesti objavio podatke koji ne odgovaraju stvarnom stanju, suprotno obavezi iz članka 7. stavak (3) Naputka o uvjetima i načinu objavljivanja obavještenja i dostavljanja izvještaja o postupcima javnih nabava na Portalu javnih nabava („Službeni glasnik BiH", broj 80/22), kojim je propisano što obavezno sadrži Obavijest o dodjeli ugovora, uključujući točnu vrijednost ugovora, odnosno okvirnog sporazuma. Slijedom navedenog žalitelj zaključuje da vrijednost navedena u dostavljenoj potvrdi ne odgovara stvarnoj vrijednosti izvršenih radova, koja je ispod minimalnog praga zahtijevanog TD, te je data ponuda trebala biti odbačena.

Uvidom u sporni dokaz ovo tijelo je utvrdilo da je izabrani ponuditelj dostavio na stranici 38. ponude Potvrdu o dobrom izvršenju broj: 85/26 od 03.03.2026.god. izdanu od JP Broting d.o.o. Čitluk u kojoj se navodi da je Omega lift Čitluk u periodu od srpnja 2025.god. do ožujka 2026.god. izvodio radove po sklopljenom Okvirnom sporazumu broj 238-5/25 od 18.07.2025.god. na održavanju javne rasvjete na području općine Čitluk, te da vrijednost ugovorenih i izvršenih radova iznosi 50.000,00 KM bez PDV-a.

Slijedom navedenog, ovo tijelo usvaja kao utemeljen navod žalitelja da je podatak o izvršenoj vrijednosti radova netočan, s obzirom da se u Obavijesti o dodjeli ugovora na PJN navodi vrijednost izvršenog ugovora u iznosu od 11.395,00 KM, a da Potvrda o dobrom izvršenju navodi podatak o vrijednosti u iznosu od 50.000,00 KM. S navedenim u vezi, ovo tijelo cijeni da je žalitelj u smislu odredbi članka 102. stavak (3) ZJN-a žalitelj učinio vjerojatnim da izabrani ponuditelj nije dostavio vjerodostojnu Potvrdu. Stoga, ovo tijelo napominje da je ugovorno tijelo sukladno članku 68. stavak 3. ZJN moglo pozvati spornog ponuditelja da u roku od tri dana pojasni navedeni dokument, odnosno sukladno članku 48. stavak 6. zakona koji propisuje da ugovorno tijelo može tražiti od kandidata/ponuditelja da pismeno pojasne dostavljene referece.

Žalitelj dalje ističe da odabrani ponuditelj nije popunio obvezni element Obrasca za ponudu - polje za rok izvršenja usluge, čime je dostavio nepotpun obrazac koji onemogućava ugovorno tijelo da utvrdi bitni element ponude, te je ponuda navedenog ponuditelja zbog neispunjavanja zahtjeva postavljenih predmetnom TD od strane ugovornog tijela trebala biti ocijenjena neprihvatljivom.

U odnosu na navedeno, ovo tijelo napominje da je točkom 5.5. TD izričito propisano da je razdoblje na koje se zaključuje ugovor godinu dana od dana zaključivanja ugovora, dok je člankom 2. Nacrta okvirnog sporazuma propisano da se okvirni sporazum zaključuje na period od jedne godine od dana obostranog potpisa ugovora. Prilikom ocjene značaja propusta ponude odabranog ponuditelja na koji se žalitelj poziva u razmatranom žalbenom navodu, ovo tijelo naglašava, a kako to proizlazi

iz sadržaja cjelokupne TD, da je rok izvršenja predmetnih usluga unaprijed jasno određen istom, te da takav rok ne predstavlja element konkurencije među ponuditeljima, te dakle, nije riječ o podatku koji su ponuditelji mogli samostalno mijenjati ili nuditi prilikom pripreme svojih ponuda. Stoga ovo tijelo cijeni da navedeni propust ponude izabranog ponuditelja ne predstavlja nedostatak ponude zbog kojeg bi ista, u smislu odredbi člana 68. stavak (4) točka i) ZJN-a, trebala biti odbačena kao neprihvatljiva, s obzirom da se predmetni nedostatak ne odnosi na izostanak nekog samostalnog elementa ponude koji bi mogao dovesti do različitog tumačenja obima ili sadržaja ponudene obveze, niti je izostavljanje unosa roka izvršenja ugovora dovelo izabranog ponuditelja u povoljniji položaj u odnosu na druge ponuditelje. Stoga se predmetni navod žalitelja odbija kao neutemeljen.
Ovo tijelo također odbija kao neutemeljen i navod žalitelja da izabrani ponuditelj nije pripremio Sadržaj ponude Prilog 1 - Obrazac sadržaja ponude na način propisan TD koja propisuje da sporni dokument treba biti sastavljen na memorandumu ponuditelja, jer je uvidom u ponudu spornog ponuditelja utvrđeno da je isti dostavio Popis dostavljene dokumentacije/Sadržaj ponude, pri čemu ovo tijelo cijeni da propust dostavljanja istog na memorandumu ponuditelja nije od bitnog utjecaja na drugačije rješenje predmetne stvari, s obzirom da je ugovorno tijelo na temelju navedenog popisa, a i cjelokupne ponude odabranog ponuditelja, moglo nesporno utvrditi sadržaj iste.

U sljedećem žalbenom navodu žalitelj ističe da odabrani ponuditelj nije dostavio žiro račun u ponudi, na način propisan točkom 33. TD: *Plaćanje izabranom ponuditelju, odnosno podugovaratelju (ako je predviđeno izravno plaćanje podugovaratelju) će se izvršiti u roku od 30 dana po izvršenom konačnom obračunu i primopredaji izvedenih radova, na žiro račun ponuditelja, odnosno podugovaratelja, koji je dostavljen u ponudi, odnosno u ugovoru o podugovaranju.* Stoga je ugovorno tijelo datu ponudu trebalo odbaciti zbog toga što ista nije potpuna i što ne ispunjava zahtjeve iz TD.
Predmetni navod žalitelja se odbija kao neutemeljen, s obzirom da ovo tijelo cijeni pravilnim i prihvatljivim razloge odbijanja ovog navoda od strane ugovornog tijela. Naime, nenavođenje broja žiro računa u ponudi, u kontekstu sadržaja točke 33. TD, prema ocjeni ovog tijela ne predstavlja nedostatak zbog kojeg bi ponuda odabranog ponuditelja trebala biti odbačena primjenom odredbi članka 68. stavak (4) točka i) ZJN-a, s obzirom da nije riječ o podatku koji izravno utječe na prihvatljivost ponuda, ni na usporedivost ponuda u postupku nabave, a niti na kvalificiranost ponuditelja, odnosno da je riječ o podatku koji se odnosi na način plaćanja u fazi realizacije ugovora.

Dalje, žalitelj navodi da je odabrani ponuditelj u Prilogu 2. Obrascu za ponudu propustio popuniti više točaka toga obrasca: red u kome je propisano da se iznos popusta iskazuje i brojkama i slovima – ostao je nepopunjen; u točki 4. nije upisan rok važenja ponude; u točki 5. nije upisan rok za izvršenje usluge; točka 7. vezano za podugovaranje nije potpuno i jasno popunjena; rekapitulacija

predmjera nije potpuno popunjena jer redovi koji se odnose na PDV i ukupnu cijenu s PDV-om nisu upisani, čime ni zbrojni pregled financijske ponude nije zatvoren na način koji bi ugovrnom tijelu omogućio cjelovitu sliku ponuđene cijene. Nadalje, u Prilogu 3. Obrascu za cijenu ponude, izabrani ponuditelj je u koloni „Cijena s PDV-om" upisao iznos 0,00 KM. Stoga je ponuda odabranog ponuditelja trebala biti odbačena kao neprihvatljiva zbog nepravilnog popunjavanja navedenih obrazaca.

Uvidom u sporne dijelove ponude izabranog ponuditelja, ovo tijelo naprijed istaknute žalbene navode žalitelja odbija kao neutemeljene. Naime, izabrani ponuditelj je u Izjavi ponuditelja pored brojčanog iznosa ponuđene cijene upisao i slovima istu, upisujući 0,00 KM u dijelu izjave vezano za popust, te slijedom navedenog konstatira se da ne postoji nikakva nesuglasnost u ponuđenoj cijeni izraženoj brojevima i slovima, gdje je jasno vidljivo da isti u ponudi ne nudi bilo koji popust. U odnosu na propust upisivanja roka važenja ponude, ovo tijelo naglašava da je točkom 24. TD propisano da je razdoblje važenja ponude 90 dana, gdje je točkom 24.1. iste također propisano da ukoliko ponuditelj ne navedene rok važenja ponude smatra da je rok važenja ponude 90 dana, te stoga navedeni nedostatak u ponudi nije od drugačijeg utjecaja na sam period važenja ponuda u predmetnom postupku nabave, a što se odnosi i na samu ponudu spornog ponuditelja. U vezi navoda nenavođenja roka izvršenja usluge, ovo tijelo naglašava da se u prethodnom dijelu rješenja već izjasnilo o ovom navodu. Nadalje, ovo tijelo smatra da propust izabranog ponuditelja da u Izjavi zaokruži opciju vezano za podugovaranje ne predstavlja razlog za odbacivanje ponude jer iz cjelokupnog sadržaja ponude proiziazi da izabrani ponuditelj ne namjerava ugovor realizirati putem podugovaranja, jer na temelju odredbi članka 73. stavak (3) ZJN-a ponuditelj kojem je dodijeljen ugovor neće sklapati podugovor ni o jednom bitnom dijelu ugovora bez prethodnog pismenog odobrenja ugovornog tijela, te stoga navedeni propust izabranog ponuditelja nije od utjecaja na drugačije rješenje. U pogledu navoda da rekapitulacija predmjera nije potpuno popunjena jer redovi koji se odnose na PDV i ukupnu cijenu s PDV-om nisu upisani, ovo tijelo ističe da žalitelj u smislu odredbi članka 102. stavak (3) ZJN-a nije dokazao ili učinio vjerojatnim da je izabrani ponuditelj obveznik PDV-a, pri čemu se također konstatira da je iz spornog dijela Predmjera i predračuna radova jasno vidljiva cijena ponude bez PDV-a (44.385,00 KM) te stoga neupisivanje PDV-a i ukupne cijene sa PDV-a u dijelu Predmjera i predračuna radova, a i u samom Obrascu za cijenu ponude ne predstavlja razlog za odbacivanje ponude.

Žalitelj također navodi da je ugovorno tijelo propustilo utvrditi i ispraviti računsku grešku u ponudi odabranog ponuditelja, te da isto nije provelo zakonom obveznu proceduru traženja prihvaćanja ispravke, čime je donesena Odluka o izboru na temelju pogrešno utvrđene cijene ponude. Uvidom u predmjer i predračun radova dostavljenih u ponudi odabranog ponditelja Obrt „Omega Lift" Čitluk utvrđuje se neslaganje između iznosa iskazanog u Tabeli 7 (rasvjetna tijela - zamjena oštećene lampe sa novom) i iznosa koji je za istu poziciju unesen u Rekapitulaciju. Naime, zbirni iznos Tabele 7 iznosi 24.325,00 KM, dok je u Rekapitulaciji pod stavkom E Rasvjetna tijela

upisano 24.335,00 KM, što predstavlja razliku od 10,00 KM. Ukupan iznos ponude od 44.385,00 KM, kako je iskazan u Rekapitulaciji i preuzet u Obrazac za cijenu ponude te u Odluku o izboru, zasniva se upravo na iznosu iz Rekapitulacije, koji nije u saglasnosti sa zbirom iz pojedinačnih tabela. Stoga se radi o računskoj grešci u smislu članka 17. stavak (1) Naputka za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda koji propisuje da je ugovorno tijelo *obavezno provjeriti računsku ispravnost ponude, kao i da ugovorno tijelo ispravlja i druge računske greške u obrascu za cijenu ponude i obrascu ponude (stavak 3.) odnosno da se „u zahtjevu za prihvatanje ispravke računske greške u smislu st. (2) i (3) ovoga člana koji ugovorni organ obvezno mora tražiti, označava se koji dio ponude je ispravljen kao i nova cijena ponude proizašla nakon ispravke (stavak 5.).* Žalitelj naglašava da pobijana Odluka ne sadrži nikakvu konstataciju o utvrđenoj računskoj grešci, ni o upućenom zahtjevu za prihvaćanjem ispravke, ni o odgovoru odabranog ponuđača na takav zahtjev, te je ugovorno tijelo propustilo provjeriti računsku ispravnost ponude pred zatvorenom sjednicom komisije, kako je to propisano člankom 63. stavak (7) ZJN, i isto je dozvolilo je da se postupak nastavi i okonča na osnovu cifre čija točnost nikada nije bila predmet provjere ni ispravke, a što je povreda navedene zakonske odredbe, ali i članka 17. Naputka za pripremu ponuda i modela tenderske dokumentacije, u njihovom međusobno uslovljenom djelovanju."

Nakon uvida u sporni dio ponude odabranog ponuditelja vezano za nepravilnosti cijenu ponude na koju upućuje žalitelj, a imajući u vidu izjašnjenje ugovornog tijela koje ne spori postojanje predmetnog odstupanja, ovo tijelo razmatrani navod žalitelja smatra utemeljenim s obzirom da članak 17. stavak (1) Naputka za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda jasno propisuje obvezu ugovornog tijela da provjeri računsku ispravnost ponude, a kako je to ugovorno tijelo propustilo uraditi u konkretnom slučaju, konstatira se da žalitelj opravdano ukazuje da navedeni propust ugovornog tijela izravno utječe na zakonitost odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja, odnosno njenog dijela vezano za cijenu ponude izabranog ponuditelja navedenu u istoj.

U sljedećem žalbenom navodu kojim osporava zakonitost pobijane Odluke, žalitelj ističe da ugovorno tijelo nije dostavilo Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda uz odluku o izboru, čime je direktno povrijedilo imperativnu zakonsku obavezu iz članka 71. stavak (2) ZJN.

Imajući u vidu činjenicu da ugovorno tijelo ne spori da žalitelju nije dostavilo Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, ovo tijelo konstatira da na navedeni način isto nije postupilo sukladno članku 71. stavak (2) ZJN-a, te se s tim u vezi nalazi da je u prvostupanjskom postupku učinjena povreda pravila postupka. Međutim, u kontekstu sporne stvari, ovo tijelo je dalje razmatralo je li predmetna procesna povreda predstavlja takav nedostatak koji bi mogao biti od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari. U tom smislu napominje se da odredbe članka 228. stavak (2) Zakona o upravnom postupku BiH, propisuju da drugostupanjsko tijelo neće poništiti prvostupanjsko rješenje ako utvrdi da su u prvostupanjskom postupku postojali nedostatci ali koji nisu utjecali na rješenje stvari. Stoga, u konkretnom slučaju, iako je ugovorno tijelo propustilo dostaviti zapisnik o

pregledu i ocjeni ponuda uz odluku o izboru žalitelju, ovo tijelo nalazi da navedeni propust nije utjecao na drugačije rješenje predmetne stvari, imajući u vidu da je žalitelj u ovom postupku nabave izjavio predmetnu žalbu o kojoj odlučuje ovo drugostupanjsko tijelo.

U posljednjem žalbenom navodu kojim osporava zakontost odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja, žalitelj navodi da odabrani ponuditelj nije upisao jediničnu cijenu za stavku 1.6 predmjera radova (stranica 13/38 ponude), čime je dostavio nepotpun predmjer koji tenderska dokumentacija izričito proglašava osnovom za odbacivanje ponude pri čemu točka 19.2. TD propisuje da će ponuda biti odbačena *„u slučaju da ponuditelj propusti popuniti obrazac sukladno postavljenim zahtjevima, za sve stavke koje su navedene"*, a napomenom uz Predmjer radova izričito je utvrđeno da „za svaku stavku u ponudi mora se navesti cijena". Stoga je ugovorno tijelo ponudu izabranog ponuditelja bilo dužno odbaciti zbog neispunjenja zahtjeva postavljenih predmetnom TD.
Uvidom u Predmjer i predračun radova predmetne TD utvrđeno je da je ugovorno tijelo u napomenama istog pod točkom 1. postavilo zahtjev po kome se za svaku stavku u ponudi mora navesti cijena izražena u KM.
Uvidom u ponudu spornog ponuditelja, u dostavljeni Predmjer i predračun radova, utvrđeno je da isti u Tabeli 11. – Nabava, doprema i ugradnja uklopnorazvodnog ormara za javnu rasvjetu, za stavku 1.6. Osiguračka rastavna sklopka 100/35A nije ponudio (upisao) traženu cijenu.
Slijedom navedenog, ovo tijelo predmetni navod žalitelja usvaja kao utemeljen, s obzirom da na opisani način (propustom nuđenja cijene za stavku 1.6. Tabele 11. Predmjera i predračuna radova) izabrani ponuditelj nije postupio sukladno izričitom zahtjevu ugovornog tijela iz Predmjera i predračuna radova predmetne TD da su ponuditelji za sve stavke istog dužni ponuditi cijene, te se stoga zaključuje da izabrani ponuditelj nije postupio sukladno članku 57. stavak (1) ZJN-a, te je ugovorno tijelo bilo dužno takvu ponudu cijeniti neprihvatljivom.

Na temelju naprijed navedenog, ovo tijelo usvaja žalbu, te će ugovorno tijelo u ponovnom postupku okončati predmetni postupak nabave sukladno stavovima ovog tijela u ovom rješenju i zakonskim i podzakonskim propisima iz oblasti javnih nabava.

Na temelju činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, sukladno članku 104. i 111. stavak (1) točka d) Zakona o javnim nabavama i članka 230. stavak (2) Zakona o upravnom postupku ovo tijelo riješilo je žalbu, kao u dispozitivu ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova za sastav žalbe po punomoćniku/odvjetniku Borisu Maniću iz Istočnog Sarajeva, u iznosu od 987,19 KM. Odlučujući o ovom zahtjevu, ovo tijelo je dodijelilo žalitelju troškove za sastav žalbe po imenovanom punomoćniku/odvjetniku u ukupnom iznosu od 987,19 KM, sukladno članku 119. stavak 4. i 5. ZJN-a: sastav žalbe u iznosu

od 675,00 KM primjenom Tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u RS („Sl.glasnik RS" br.111/24): paušal 25% sukladno Tarifnim brojem 12. ATRS u iznosu od 168,75 KM, uvećano za pripadajući iznos PDV-a (143,44 KM).

Usvaja se zahtjev žalitelja kojim traži da ugovorno tijelo žalitelju nadoknadi troškove postupka koji se odnose na uplaćenu administrativnu taksu, u skladu sa člankom 119. stavak (4), stavak (5), stavak (8) i stavak (9) Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14, 59/22 i 50/24), budući da je žalitelj u žalbenom postupku uspio sa žalbom, a u skladu sa člankom 119. stavak (5) ZJN stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi jasno precizirane opravdane troškove koji su joj nastali učešćem u žalbenom postupku, pa kako je žalitelj postavio zahtjev za naknadu troškova uplaćene administrativne takse, a na zahtjev ovog tijela, koji mu je aktom broj JN2-03-07-1-690-2/26 od 29.04.2026. godine naložio da izvrši uplatu administrativne takse u iznosu od 20,00 KM. i izvršio uplatu administrativne takse u zahtijevanom iznosu, jasnim se zaključuje da se radi o opravdanim troškovima, a ugovorno tijelo kao stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužno je žalitelju nadoknaditi iznos od 20,00 KM na ime troškova uplaćene administrativne takse, a sve u skladu sa Presudom upravnog apelacijskog vijeća Suda BiH broj: S1 3 U 041528 23 Uvp od 21.09.2023. godine.

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 750.00 KM izvršit će se na temelju posebnog rješenja ovog tijela, u skladu sa člankom 108. stavak (7) Zakona o javnim nabavama i čl. 5. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih člankom 108. Zakona o javnim nabavama.

Uputa o pravnom lijeku: Ovo Rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog Rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema Rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Samir Šehović, dipl.ing.arh.

Dostaviti:
- Nexen d.o.o. Banja Luka,
  po punom./odvjetniku Borisu Mandiću, Istočno Sarajevo
- JP Broting d.o.o. Čitluk
- Omega lift Čitluk
- evidencija
- a/a